τοῦ λιβάνου·
Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν
μόσχον τὸν λίβανον·
Καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μο
νοκερώτων· φωνὴ κυρίου δια
κόπτοντος φλόγα πυρός·
Φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον·
Καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Καδής·
Φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλά
φους καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς·
Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέ
γει δόξαν· κύριος τὸν κατακλυ
σμὸν κατοικιεῖ·
Καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα· κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ
αὐτοῦ δώσει·
Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
εἰρήνῃ· εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς
ΚΘ τῷ Δαυίδ· ὑπὲρ τοῦ ἐγκαινισμοῦ
τοῦ οἴκου·

Ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με·
Καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς
μου ἐπ' ἐμέ·
Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ
καὶ ἰάσω με· κύριε ἀνήγαγες
ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου·
Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαιν
όντων εἰς λάκκον·

τὸ π[illegible]
τὸ π[illegible] 1462 [illegible]

Ψάλατε τῷ κ(υρί)ῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ·
Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ
ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ·
Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυ-
θμὸς καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλί-
ασις· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐ-
θηνίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς
τὸν αἰῶνα· κ(ύρι)ε ἐν τῷ θελήμα-
τί σου παράσχου τῷ κάλλει
μου δύναμιν·
Ἐπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν
σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος·
Πρὸς σὲ κ(ύρι)ε κεκράξομαι καὶ πρὸς
τὸν θ(εό)ν μου δεηθήσομαι·
Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου
ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς δι-
αφθοράν· μὴ ἐξομολογή-
σεταί σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ
τὴν ἀλήθειάν σου·
Ἤκουσε κ(ύριο)ς καὶ ἠλέησέ με·
Κ(ύριο)ς ἐγενήθη βοηθός μου·
Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς
χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν
σάκκον μου καὶ περιέζωσάς
με εὐφροσύνην·
Ὅπως ἂν ψαλῇ σοι ἡ δόξα μου

καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ·
Κε ὁ θς μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξο-
μολογήσομαί σοι·

λ ψαλμὸς τῷ δαδ ἐκστάσεως·

Ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα μὴ καταισ-
χυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με
καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός
με τὸ οὖς σου τάχυνον τοῦ ἐξε-
λέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς θν
ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον κα-
ταφυγῆς τοῦ σῶσαί με·

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυ-
γή μου εἶ σύ· καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου ὁδηγήσεις με καὶ δι-
αθρέψεις με·
Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης
ἧς ἔκρυψάν μοι· ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπε-
ρασπιστής μου κε·

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι
τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με κε
ὁ θς τῆς ἀληθείας·
Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
ματαιότητας διὰ κενῆς·
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κῳ ἤλπισα· ἀ-
γαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσο-
μαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου· ὅτι ἐπεῖ-
δες τὴν ταπείνωσίν μου·

Ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν
ψυχήν μου· καὶ οὐ συνέκλει-
σάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν·
Ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πό-
δας μου· ἐλέησόν με κύριε ὅτι
θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ
ὁ ὀφθαλμός μου·
Ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου·
ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου·
Καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·
ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς
μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταρά-
χθησαν· παρὰ πάντας τοὺς
ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος·
Καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα·
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον
ἀπ' ἐμοῦ· ἐπελήσθην ὡσεὶ
νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός·
ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν πα-
ροικούντων κυκλόθεν·
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς
ἅμα ἐπ' ἐμέ· τοῦ λαβεῖν τὴν
ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο·
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα·
εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου ἐν ταῖς χερ-
σίν σου οἱ κλῆροί μου·

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου
καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με·
Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου σῶσόν με
ἐν τῷ ἐλέει σου·

Κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπι-
καλεσάμην σε· αἰσχυνθείη-
σαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείη-
σαν εἰς ᾅδου·
Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ
δόλια· τὰ λαλοῦντα κατὰ
τοῦ δικαίου ἀνομίαν·
Ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει·
Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστό-
τητός σου κε· ἧς ἔκρυψας τοῖς
φοβουμένοις σε·
Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σέ· ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων· κατακρύψεις αὐτοὺς
ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου·
Ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις
αὐτούς· ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλο-
γίας γλωσσῶν·
Εὐλογητὸς κς ὅτι ἐθαυμάστωσε
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει πε-
ριοχῆς· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
ἐκστάσει μου ἀπέρριμμαι ἄρα
ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου·

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκρα-
γέναι με πρὸς σέ.
Ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ
ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκ-
ζητεῖ κύριος· καὶ ἀνταποδίδω-
σι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν
ὑπερηφανίαν.
Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω
ἡ καρδία ὑμῶν· πάντες οἱ ἐλπί-
ζοντες ἐπὶ κύριον: Ψαλμὸς τῷ
Δαυΐδ συνέσεως:

ΛΑ

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνο-
μίαι· καὶ ὧν ἐπεκαλύφθη-
σαν αἱ ἁμαρτίαι.
Μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογί-
σηται κύριος ἁμαρτίαν·
Οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ
δόλος· ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαι-
ώθη τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ τοῦ
κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν:
Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύν-
θη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου·
Ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν
τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν·
Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ
τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκά-
λυψα· εἶπα ἐξαγορεύσω

κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου
τῷ κ(υρί)ῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀ-
σέβειαν τῆς καρδίας μου.
Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς
σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.
Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων
πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγι-
οῦσιν. Σύ μου εἶ καταφυγὴ
ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχού-
σης με.

Τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί
με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.
Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁ-
δῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ.
Ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵπ-
πος καὶ ἡμίονος οἷς οὐκ ἔστι σύ-
νεσις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ
τὰς σιαγόνας αὐτῶν.
Ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ,
τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κ(ύριο)ν ἔλε-
ος κυκλώσει.
Εὐφράνθητε ἐπὶ κ(ύριο)ν καὶ ἀγαλ-
λιᾶσθε δίκαιοι· καὶ καυχᾶσθε
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
ψ(αλμὸς) κα Δ(αυί)δ·
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις:

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κῶ·
εὐθέσι πρέπει αἴνεσις·
ἐξομολογεῖσθε τῷ κῶ ἐν κιθάρᾳ·
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλα-
τε αὐτῷ· ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα και-
νόν·
Καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλα-
λαγμῷ· ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ
κῦ· καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν πίστει· ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην
καὶ κρίσιν ὁ κς·
Τοῦ ἐλέους κῦ πλήρης ἡ γῆ·
τῷ λόγῳ κῦ οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν·
καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·
Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα
θαλάσσης· τιθεὶς ἐν θησαυ-
ροῖς ἀβύσσους·
Φοβηθήτω τὸν κν πᾶσα ἡ γῆ·
ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην·
Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· [αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν]
Κς διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν·
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν·
Καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων·
ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μένει· οἱ λογισμοὶ τῆς

καρδίας αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν. μακάριον τὸ ἔθνος
οὗ ἐστι κς ὁ θς αὐτοῦ.
Λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κλη
ρονομίαν ἑαυτῷ.
Ἐξ οὐνοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κς·
εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνων. Ἐξ ἑτοίμου κατοικη
τηρίου αὐτοῦ. ἐπέβλεψεν
Ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦν
τας τὴν γῆν. ὁ πλάσας κατὰ
μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν.
Ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα
αὐτῶν. οὐ σώζεται βασιλεὺς
διὰ πολλὴν δύναμιν.
Καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλή
θει ἰσχύος αὐτοῦ.
Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν.
ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ
οὐ σωθήσεται. ἰδοὺ οἱ ὀφθαλ
μοὶ κυ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν. τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυ
χὰς αὐτῶν. καὶ διαθρέψαι αὐ
τοὺς ἐν λιμῷ. ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν
ὑπομενεῖ τῷ κῳ.
Ὅτι βοηθὸς κ(αὶ) ὑπερασπιστὴς

ἡμῶν ἐστί· ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφραν-
θήσεται ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐ-
τοῦ ἠλπίσαμεν·
Γένοιτο κ(ύριε) τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς·
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί·

Ψαλμὸς τῷ Δα(υὶ)δ· ὁπότε ἠλλοί-
ωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἐ-
ναντίον Ἀβιμέλεχ· καὶ ἀπέ-
λυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν·

λγ' Εὐλογήσω τὸν κ(ύριο)ν ἐν παντὶ και-
ρῷ· διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐ-
τοῦ ἐν τῷ στόματί μου·
Ἐν τῷ κ(υρί)ῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή
μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐ-
φρανθήτωσαν· μεγαλύνα-
τε τὸν κ(ύριο)ν σὺν ἐμοί·
Καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐξεζήτησα τὸν
κ(ύριο)ν καὶ ἐπήκουσέ μου·
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
μου ἐρρύσατό με· προσέλθε-
τε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε·
Καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνθῇ· οὗτος ὁ πτω-
χὸς ἐκέκραξε·
Καὶ ὁ κ(ύριο)ς εἰσήκουσεν αὐτοῦ·
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-

τοῦ στόματός μου·
Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυ κύ
κλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν·
καὶ ῥύσεται αὐτούς·
Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χς ὁ κς·
Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει
ἐπ᾽ αὐτόν· φοβήθητε τὸν κν
πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ·
Ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φο
βουμένοις αὐτόν·
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεί
νασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν
κν οὐκ ἐλαττωθήσονται παν
τὸς ἀγαθοῦ· δεῦτε τέκνα ἀκ
ούσατέ μου φόβον κυ διδάξω ὑμᾶς·
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν·
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς·
Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ· καὶ χείλη σου τοῦ μὴ
λαλῆσαι δόλον· ἔκκλινον ἀπὸ
κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν·
Ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν·
Ὀφθαλμοὶ κυ ἐπὶ δικαίους·
Καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν·
πρόσωπον δὲ κυ ἐπὶ ποιοῦντας
κακά· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ
γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κς

εἰσήκουσεν αὐτῶν·
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις
τὴν καρδίαν· καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι
σώσει.
Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων·
καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐ-
τοὺς ὁ κύριος· φυλάσσει κύριος πάντα
τὰ ὀστᾶ αὐτῶν·

ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται·
Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός·
Καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημ-
μελήσουσιν· λυτρώσεται κύριος
ψυχὰς δούλων αὐτοῦ·
Καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάν-
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν·

ψαλμὸς τῷ Δαυίδ·

λδ Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με·
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με·
Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ
θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν
βοήθειάν μου·
Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλει-
σον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιω-
κόντων με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου·
σωτηρία σου ἐγώ εἰμι·
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντρα-

Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν·
Καὶ ἐπ᾽ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο·
Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στόμα
αὐτῶν· εἶπον εὖγε εὖγε εἶδον
οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν·
Εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς·
κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ·
Ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ
κρίσει μου· ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός
μου εἰς τὴν δίκην μου·
Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιο-
σύνην μου· κύριε ὁ θεός μου καὶ μὴ
ἐπιχαρείησάν μοι·
Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὖγε
εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
μηδὲ εἴποισαν κατεπίομεν αὐτόν·
Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείη-
σαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς
κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν
αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ με-
γαλορημονοῦντες ἐπ᾽ ἐμέ·
Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθεί-
ησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιο-
σύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διὰ
παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος·
Οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ
δούλου αὐτοῦ· καὶ ἡ γλῶσσά
μου μελετήσει τὴν δικαιοσύ-
νην σου·

λην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου·

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυίδ

λε Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρ-
τάνειν ἐν ἑαυτῷ· οὐκ ἔστι φό-
βος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ·
Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ·
τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ
καὶ μισῆσαι· τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ
δόλος· οὐκ ἠβουλήθη συ-
νιέναι τοῦ ἀγαθῦναι·
Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς
κοίτης αὐτοῦ· παρέστη πάσῃ
ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ·
Κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε·
κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου·
Καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νε-
φελῶν· ἡ δικαιοσύνη σου ὡς
ὄρη θεοῦ· τὰ κρίματά σου ἄβυσ-
σος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη
σώσεις κύριε·
Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός·
οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέ-
πῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσιν·
Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος
οἴκου σου· καὶ τὸν χειμάρρουν
τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς·
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε·
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·
Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπε-
ρηφανίας·
Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σα-
λεύσαι με· ἐκεῖ ἔπεσον
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
ἀνομίαν·
Ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνων-
λϛ ται στῆναι·

Ψαλμὸς τῷ Δαδ·

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευ-
ομένοις· μηδὲ ζήλου τοὺς
ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·
Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξη-
ρανθήσονται·
Καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης
ταχὺ ἀποπεσοῦνται·
Ἔλπισον ἐπὶ κν̄ καὶ ποίει

χρηστότητα·

Καὶ κατασκήνου τὴν γῆν· καὶ
ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλού-
τῳ αὐτῆς·

Κατατρύφησον τοῦ κυ· καὶ
δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς
καρδίας σου· ἀποκάλυ-
ψον πρὸς κν τὴν ὁδόν σου·
καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν· καὶ
αὐτὸς ποιήσει·

Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δι-
καιοσύνην σου·

Καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημ-
βρίαν· ὑποτάγηθι τῷ κω
καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·

Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κα-
τευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ· ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι
παρανομίαν·

Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκα-
τάλιπε θυμόν·

Μὴ παραζήλου ὥστε πονη-
ρεύεσθαι·

Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξο-
λοθρευθήσονται·
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον,
αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν·
Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρ-
ξῃ ὁ ἁμαρτωλός·
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐ-
τοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·
Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομή-
σουσι γῆν·
Καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ
πλήθει εἰρήνης·

Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτω-
λὸς τὸν δίκαιον·
Καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀ-
δόντας αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος ἐκ-
γελάσεται αὐτόν, ὅτι προ-
βλέπει·
Ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ·
Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρ-
τωλοί· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν·
Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν
καὶ πένητα

Τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ-
δίᾳ· ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλ-
θοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν·
Καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη·
Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ
ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν
πολύν· ὅτι βραχίονες ἁμαρ-
τωλῶν συντριβήσονται·
Ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους
ὁ κύριος· γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς
τῶν ἀμώμων·

Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς
αἰῶνα ἔσται·
Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν και-
ρῷ πονηρῷ·
Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται·
Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασ-
θῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι·
Ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς
ἐξέλιπον· δανείζεται ὁ
ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει·
Ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δι-
δωσι· ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν

κληρονομήσουσι γῆν·
Οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν
ἐξολοθρευθήσονται·
Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου
κατευθύνεται·
Καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα· ὅταν πέσῃ οὐ κα-
ταραχθήσεται·
Ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ·
Νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐ-
γήρασα· καὶ οὐκ εἶδον δί-
καιον ἐγκαταλελειμμένον·
Οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν
ἄρτους·
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ
δανείζει ὁ δίκαιος·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογί-
αν· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ
καὶ ποίησον ἀγαθόν·
Καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν·
Καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁ-
σίους αὐτοῦ

Εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται·
Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται·
Καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευ-
θήσεται·
Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι
γῆν· καὶ κατασκηνώσουσι
εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς·
Στόμα δικαίου μελετήσει σο-
φίαν· Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ
λαλήσει κρίσιν·
Ὁ νόμος τοῦ θῦ αὐτοῦ ἐν καρ-
δίᾳ αὐτοῦ·
Καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ
διαβήματα αὐτοῦ·
Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν
δίκαιον· καὶ ζητεῖ τοῦ θα-
νατῶσαι αὐτόν·
Ὁ δὲ κ̅ς̅ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ
αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ·
Οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν
ὅταν κρίνηται αὐτῷ·
Ὑπόμεινον τὸν κ̅ν̅ καὶ φύλα-
ξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ

Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακλη
ρονομῆσαι γῆν·
Ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρ
τωλοὺς ὄψει· εἶδον τὸν ἀσε
βῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαι
ρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ
λιβάνου·
Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν·
Καὶ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑ
ρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ·
Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐ
θύτητα· ὅτι ἐστὶν ἐγκατά
λειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ·
Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευ
θήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀ
σεβῶν ἐξολοθρευθήσεται·
Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυ·
Καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν
ἐν καιρῷ θλίψεως·
Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κς καὶ ῥύ
σεται αὐτούς· καὶ ἐξελεῖ αὐ
τοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν·

Καὶ σώσει αὐτοὺς ὅτι ἤλπισαν
ἐπ' αὐτόν: δο(ξα) κα ε: ψαλμ(ός)

λζ τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου:
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς
με·
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι·
Καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου·
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·
Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέ-
οις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἁμαρτιῶν μου·
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν
τὴν κεφαλήν μου·
Ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθη-
σαν ἐπ' ἐμέ· προσώζεσαν
καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφρο-
σύνης μου·
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατε-
κάμφθην ἕως τέλους·

Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπά-
ζων ἐπορευόμην·
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων·
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην
ἕως σφόδρα·
Ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς
καρδίας μου· κύριε ἐναντίον σου
πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου·
Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη· ἡ καρδία μου
ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με
ἡ ἰσχύς μου·
Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου
καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ·
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου
ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν
καὶ ἔστησαν· καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀ-
πὸ μακρόθεν ἔστησαν·
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι

ἐλάλησαν ματαιότητας·
Καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἐμελέτησαν·
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον·
Καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων
τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγενόμην
ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων·
Καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐ-
τοῦ ἐλεγμούς·
Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα·
Σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου·
Ὅτι εἶπον μήποτε ἐπιχαρῶ-
σί μοι οἱ ἐχθροί μου·
Καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας
μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησ·
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος·
Καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου
διὰ παντός·
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀνα-
γγελῶ· καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ
τῆς ἁμαρτίας μου·
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκρα-
ταίωνται ὑπὲρ ἐμέ

Καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές
με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ
ἀντὶ ἀγαθῶν· ἐνδιέβαλλόν με
ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου
μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου
κύριε τῆς σωτηρίας μου: Εἰς τὸ τέλος τῷ
39 Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ Δαυίδ:
Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου λη
τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν
γλώσσῃ μου.
Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυ-
λακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρ-
τωλὸν ἐναντίον μου.
Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην
καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν.
Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.
Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐν-
τός μου· καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου
ἐκκαυθήσεται πῦρ.
Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου γνώρι-

σόν μοι κε τὸ πέρας μου.
Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν
μου τίς ἐστιν ἵνα γνῶ τί ὑσ-
τερῶ ἐγώ· ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου
τὰς ἡμέρας μου.
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐ-
θὲν ἐνώπιόν σου.
Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης
πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.
Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύ-
εται ἄνθρωπος πλὴν μάτην ταράσ-
σεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γι-
νώσκει τίνι συνάξει αὐτά.
Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου οὐ-
χὶ κσ· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου
παρὰ σοῦ ἐστιν.
Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου
ῥῦσαί με.
Ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ
στόμα μου ὅτι σὺ ἐποίησας.
Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστι-
γάς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος

τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον·
Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας
ἐπαίδευσας ἄνθρωπον·
Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην
πᾶς ἄνθρωπος·
Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου κύριε· καὶ τῆς δεήσεώς μου
ἐνώτισαι·
Τῶν δακρύων μου μὴ παρα-
σιωπήσῃς· ὅτι πάροικος
ἐγώ εἰμι παρὰ σοί·
Καὶ παρεπίδημος καθὼς πάν-
τες οἱ πατέρες μου·
Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω·
Πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐ-
κέτι οὐ μὴ ὑπάρξω·

Εἰς τὸ τέλος τῷ δαδ ψαλμός· λθ
Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον
Καὶ προσέσχε μοι· καὶ εἰσή-
κουσε τῆς δεήσεώς μου·
Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου τα-
λαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ

ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέ-
τραν τοὺς πόδας μου·
Καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήμα-
τά μου·
Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου
ᾆσμα καινὸν· ὕμνον τῷ θεῷ
ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ
φοβηθήσονται·
Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κν̄·
Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα
κῡ ἐλπὶς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέ-
βλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ
μανίας ψευδεῖς·
Πολλὰ ἐποίησας σὺ κε̄ ὁ θς̄
μου τὰ θαυμάσιά σου·
Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔ-
στι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι·
Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα· ἐ-
πληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν·
Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠ-
θέλησας· σῶμα δὲ κατηρ-
τίσω μοι· ὁλοκαυτώματα
Καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζή-

τησας· τότε εἶπον· ἰδοὺ ἥκω·
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται πε-
ρὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι τὸ θέ-
λημά σου ὁ Θεός μου ἠβουλήθην·
Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς
κοιλίας μου·
Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην
ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ·
Ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύ-
σω· Κύριε σὺ ἔγνως·
Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυ-
ψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν
σου εἶπον· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλε-
ός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ
συναγωγῆς πολλῆς·
Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰ-
κτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ·
Τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου
διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου·
Ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου

καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου·
Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με·
Εὐδόκησον κ(ύρι)ε τοῦ ῥύσασθαί με·
Κ(ύρι)ε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσ-
χες· αἰσχυνθείησαν καὶ
ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξά-
ραι αὐτήν·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπί-
σω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ
θέλοντές μοι κακά·
Κομισάσθωσαν παραχρῆμα
αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές
μοι εὖγε εὖγε·
Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθή-
τωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζη-
τοῦντές σε κ(ύρι)ε·
Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντὸς μεγα-
λυνθήτω ὁ κ(ύριο)ς·
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου·
Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης·

κ(ύρι)ε φροντιεῖ μοι·
ὁ βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής
μου εἶ σύ· ὁ θ(εό)ς μου μὴ χρονίσῃς
εἰς τὸ τέλος ψαλ(μὸς) τῷ Δα(υί)δ:

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτω-
χὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς·
Κ(ύριο)ς διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζή-
σαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῇ·
Καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ·
Κ(ύριο)ς βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης
ὀδύνης αὐτοῦ·
Ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρε-
ψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ·
Ἐγὼ εἶπα κ(ύρι)ε ἐλέησόν με·
ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρ-
τόν σοι· οἱ ἐχθροί μου εἶπον
κακά μοι·
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπο-
λεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν

μάτην ἐλάλει·

Ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν
ἀνομίαν ἑαυτῶ·
Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐ
πὶ τὸ αὐτό· κατ' ἐμοῦ ἐψιθύ
ριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι·
λόγον παράνομον κατέθεντο
κατ' ἐμοῦ·
Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσ
θήσει τοῦ ἀναστῆναι;
Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου
ἐφ' ὃν ἤλπισα·
Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγά
λυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν·
Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με καὶ ἀνάστη
σόν με καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς·
Ἐν τούτω ἔγνων ὅτι τεθέληκάς
με ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου
ἐπ' ἐμέ· ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀ
κακίαν ἀντελάβου·
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν
σου εἰς τὸν αἰῶνα·

λγ
ωβ

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· γένοιτο γένοιτο·

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς
υἱοῖς Κορὲ ψαλμός· μα

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλα-
φος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·
οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου
πρὸς σὲ ὁ θεός·
ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς
τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα·
πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ
προσώπῳ τοῦ θεοῦ·
ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ
ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός·
ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου·
ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα
ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου·
ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκη-
νῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσε-
ως καὶ ἐξομολογήσεως

ἤχου ἑορτάζοντος·
Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή
μου καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με·
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θν̄ ὅτι ἐξο
μολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον
τοῦ προσώπου μου ὁ θς̄ μου·
Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐ
ταράχθη· διὰ τοῦτο μνησ
θήσομαί σου ἐκ γῆς ἰορδά
νου καὶ ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ
ὄρους μικροῦ·
Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται
εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ
τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ δι
ῆλθον·
Ἡμέρας ἐντελεῖται κς̄ τὸ ἔ
λεος αὐτοῦ·
Καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί·
Προσευχὴ τῷ θῷ τῆς ζωῆς μου
Ἐρῶ τῷ θῷ ἀντιλήπτωρ μου
εἶ διατί μου ἐπελάθου·
Καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πο

ρεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν
ἐχθρόν·
Ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ
μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί·
Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου·
Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή·
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με·
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν ὅτι ἐξομο-
λογήσομαι αὐτῷ·
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ
ὁ θεός μου: — ψαλμὸς τῷ Δαυίδ
ἀνεπίγραφα παρ' Ἑβραίοις: μβ
Κρῖνόν με ὁ θεὸς καὶ δίκασον
τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁ-
σίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ
δολίου ῥῦσαί με·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου·
Ἵνα τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί
σκυθρωπάζων πορεύομαι
ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου·
Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου·
Αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγον

τόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ
εἰς τὰ σκηνώματά σου.
Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυ-
σιαστήριον τοῦ θεοῦ.
Πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα
τὴν νεότητά μου.
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κι-
θάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου.
Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή
μου καὶ ἱνατί συνταράσσεις με.
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν ὅτι ἐξο-
μολογήσομαι αὐτῷ.
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου
ὁ θεός μου. Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς

Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκού-
σαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγ-
γειλαν ἡμῖν.
Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε
καὶ κατεφύτευσας αὐτούς.
Ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες
αὐτούς. οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ

αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν·
Καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν
αὐτούς· ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ
βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς
τοῦ προσώπου σου ὅτι εὐδό-
κησας ἐν αὐτοῖς·
Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ
ὁ θεός μου·
Ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας
Ἰακώβ· ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν κερατιοῦμεν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδε-
νώσομεν τοὺς ἐπανισταμέ-
νους ἡμῖν· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τό-
ξῳ μου ἐλπιῶ καὶ ἡ ῥομφαί-
α μου οὐ σώσει με·
Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλι-
βόντων ἡμᾶς·
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κα-
τῄσχυνας· ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινε-
σθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομο-
λογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα·

Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυ
νας ἡμᾶς·
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν·
Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπί
σω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν·
Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς, διήρπα
ζον ἑαυτοῖς·
Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα
βρώσεως· καὶ ἐν τοῖς ἔθνε
σι διέσπειρας ἡμᾶς·
Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς·
Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀ
λαλάγμασιν αὐτῶν·
Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γεί
τοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸν
καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ
ἡμῶν· ἔθου ἡμᾶς εἰς παρα
βολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς·
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή
μου κατέναντίον μου ἐστί·
Κ [illegible]

ἐκάλυψέ με·
Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ
καταλαλοῦντος ἀπὸ προ-
σώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος·
Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς.
καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου·
Καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ δια-
θήκῃ σου· καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀ-
πίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡ-
μῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου·
Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τό-
πῳ κακώσεως·
Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ
θανάτου· Εἰ ἐπελαθόμεθα
τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
Καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας
ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον·
Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύ-
φια τῆς καρδίας·
Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμε-
θα ὅλην τὴν ἡμέραν

Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς·
Ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κε·
Ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος·
Ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀπο-
στρέφεις ἐπιλανθάνῃ τῆς
πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλί-
ψεως ἡμῶν·

Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυ-
χὴ ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς γῆν
ἡ γαστὴρ ἡμῶν·
Ἀνάστα κε βοήθησον ἡμῖν·
Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου:- Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ
τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς σύνεσιν· ᾠδὴ ὑ-
πὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ:
μδ Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου
λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ
ἔργα μου τῷ βασιλεῖ··
Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμ-
ματέως ὀξυγράφου·
Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱ-
οὺς τῶν ἀνθρώπων·

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου·
διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα·
Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου
ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ·
Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου·
Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ
βασίλευε· ἕνεκεν ἀληθείας
καὶ πραότητος καὶ δικαιο-
σύνης·
Καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς
ἡ δεξιά σου·
Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ·
λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦν-
ται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ
βασιλέως·

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος·
Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου·
Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐ-
μίσησας ἀνομίαν·
Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου·
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ

τοὺς μετόχους σου.
Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία
ἀπὸ τῶν ἱματίων σου.
Ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων ἐξ
ὧν ηὔφρανάν σε.
Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τι-
μῇ σου.
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου.
Ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περι-
βεβλημένη πεποικιλμένη.
Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου.
Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πρς σου.
Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς
τοῦ κάλλους σου.
Ὅτι αὐτός ἐστι κς σου καὶ προσ-
κυνήσεις αὐτῷ.
Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις.
Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσου-
σιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ
βασιλέως ἔσωθεν.
Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περι-

περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ
παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλη-
σίον αὐτῆς, ἀπενεχθήσονταί
σοι. ἀπενεχθήσονται ἐν εὐ-
φροσύνῃ, καὶ ἀγαλλιάσει. ἀχθή-
σονται, εἰς ναὸν βασιλέως. ἀν-
τὶ τῶν πατέρων σου ἐγενή-
θησαν οἱ υἱοί σου. καταστή-
σεις αὐτούς, ἄρχοντας,
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. μνησ-
θήσομαι τοῦ ὀνόματός σου,
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
διὰ τοῦτο, λαοὶ ἐξομολογή-
σονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:-
46 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων, τοῖς υἱοῖς κορέ: με
Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.
βοηθὸς ἐν θλίψεσι, ταῖς εὑρούσαις

ἡμᾶς σφόδρα. διὰ τοῦτο οὐ φο-
βηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσε-
σθαι τὴν γῆν. καὶ μετατίθεσθαι
ὄρη, ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
ἤχησαν, καὶ ἐταράχθησαν
τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταρά-
χθησαν τὰ ὄρη, ἐν τῇ κρα-
ταιότητι αὐτοῦ. τοῦ ποταμοῦ
τὰ ὁρμήματα, εὐφραίνουσι
τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ. ἡγίασε τὸ σκή-
νωμα αὐτοῦ, ὁ ὕψιστος. ὁ θεὸς
ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθή-
σεται. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεός, τὸ πρὸς πρωῒ
πρωΐ. ἐταράχθησαν ἔθνη. ἔκλιναν
βασιλεῖαι. ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕ-
ψιστος. ἐσαλεύθη ἡ γῆ. κύριος τῶν δυνάμεων,
μεθ' ἡμῶν. ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.
δεῦτε καὶ ἴδετε, τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ἃ ἔθετο
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. ἀνταναιρῶν πολέ-
μους, μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει καὶ συνθλά-
σει ὅπλον·
Καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί·
Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ
εἰμι ὁ θεός·
Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ·
Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν·
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ·

ψα κθ μϛ εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ
τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός·

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε
χεῖρας· ἀλαλάξατε τῷ θεῷ
ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως·
Ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερός·
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· ὑπέταξε λαοὺς
ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας
ἡμῶν·
Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ· τὴν καλλονὴν
Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν·
Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ·

κσ ἐν φωνῇ σάλπιγγος·
Ψάλατε τῷ θῷ ἡμῶν ψάλατε·
Ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψά-
λατε· ὅτι βασιλεὺς πάσης
τῆς γῆς ὁ θσ ψάλατε συνετῶς·
Ἐβασίλευσεν ὁ θσ ἐπὶ τὰ ἔθνη·
Ὁ θσ κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγί-
ου αὐτοῦ·
Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν
μετὰ τοῦ θῦ Ἀβραάμ·
Ὅτι τοῦ θῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς
μζ σφόδρα ἐπήρθησαν·

ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ:

Μέγας κσ καὶ αἰνετὸς σφόδρα
ἐν πόλει τοῦ θῦ ἡμῶν ἐν ὄ-
ρει ἁγίῳ αὐτοῦ·
Εὐριζῶν ἀγαλλιάματι πά-
σης τῆς γῆς·
Ὄρη σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ
Ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ
μεγάλου· ὁ θσ ἐν ταῖς βάρε-
σιν αὐτῆς γινώσκεται ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς·

τουτο δε και

Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐ-
λέγξω σε·
Τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός·
Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου
μόσχους·
Οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου
χιμάρους· ὅτι ἐμά ἐστι πάν-
τα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ·
Κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες·
Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡραιότης
ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν·

Ἐὰν πεινάσω οὐ μή σοι εἴπω·
Ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων·
ἢ αἷμα τράγων πίομαι·

Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως·
Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου·
Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς σου·
Καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με·

Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός·
ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαι-
ώματά μου.
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθή-
κην μου διὰ στόματός σου·
Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ
ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς
τὰ ὀπίσω σου.
Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρε-
χες αὐτῷ· καὶ μετὰ μοιχῶν
τὴν μερίδα σου ἐτίθεις·
Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν·
καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε
δολιότητας.
Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου κατελάλεις·
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου
ἐτίθεις σκάνδαλον.
Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα·
ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαι
σοι ὅμοιος.
Ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ
πρόσωπόν σου τὰς ἀνο

τίας σου· σύνετε δὴ ταῦ
τα οἱ ἐπιλανθανόμενοι
τοῦ θῦ·
μήποτε ἁρπάσῃ καὶ οὐκ ᾖ
ὁ ῥυόμενος·
Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με·
καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣ δείξω αὐτῷ
τὸ σωτήριόν μου· εἰς τέλος ψαλμὸς
τῷ δᾱδ· ἐν τῷ εἰσελθεῖν
πρὸς αὐτὸν νάθαν τὸν προ
φήτην· ἡνίκα εἰσῆλθεν πρὸς
βηρσαβεὲ τὴν τοῦ οὐρίου·
Ἐλέησόν με ὁ θς κατὰ τὸ μέ Ν̄
γα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆ 5
θος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξά
λειψον τὸ ἀνόμημά μου·
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου· καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με·
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γι
νώσκω· καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐ
νώπιόν μού ἐστι διαπαντός·
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πο

νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν
τῷ κρίνεσθαί σε·
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελή-
φθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσ-
σησέ με ἡ μήτηρ μου·
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας
τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι·
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ κα-
θαρισθήσομαι πλυνεῖς με
καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι·
Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀσ-
τᾶ τεταπεινωμένα·
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξά-
λειψον· καρδίαν καθαρὰν
κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός·
Καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου·

σαν δολίαν·
Διὰ τοῦτο ὁ θς καθελεῖ σε
εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε
καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ
σκηνώματός σου·
Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς
ζώντων·
Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβη
θήσονται·
Καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται
καὶ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος
ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θν βοηθὸν
αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐ
πὶ τῷ πλήθει τοῦ πλού
του αὐτοῦ·
Καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ
ματαιότητι αὐτοῦ·
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατά
καρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θυ·
Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θυ
εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ἐξομολογήσομαί σοι εἰς

τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας·
καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου
ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν
ὁσίων σου· εἰς τὸ τέλος ὑ-
νβ πὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός·
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύ-
χθησαν ἐν ἀνομίαις·

Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν·
Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ
ἐκζητῶν τὸν Θεόν·
Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠ-
χρειώθησαν·

Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔ-
στιν ἕως ἑνός·
Οὐχὶ γνώσονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-
μίαν· οἱ κατεσθίοντες τὸν
λαόν μου ἐν βρώσει ἄρ-
του· τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο·

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δα(υὶ)δ

Οὐχὶ τῷ θ(ε)ῷ ὑποταγήσεται
ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ
τὸ σωτήριόν μου· καὶ γὰρ αὐτὸς
θ(εό)ς μου καὶ σωτήρ μου·
Ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σα-
λευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐ-
π' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς
ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ
φραγμῷ ὠσμένῳ.
Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύ-
σαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον
ἐν δίψει·

τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν
καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.
Πλὴν τῷ θ(ε)ῷ ὑποτάγηθι ἡ
ψυχή μου· ὅτι παρ' αὐτοῦ
ἡ ὑπομονή μου· γ
Ὅτι αὐτὸς θ(εό)ς μου καὶ σωτήρ μ(ου)·
ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μετα-
ναστεύσω. ἐπὶ τῷ θ(ε)ῷ τὸ

ριόν μου καὶ ἡ δόξα μου·
ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ
ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ·
Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα
συναγωγὴ λαοῦ·
ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς
καρδίας ὑμῶν ὅτι ὁ Θεὸς βο-
ηθὸς ἡμῶν·
Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι·
Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐ-
πὶ τὸ αὐτό· μὴ ἐλπίζετε
ἐπ' ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἁρπάγ-
ματα μὴ ἐπιποθεῖτε·
Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ μὴ προσ-
τίθεσθε καρδίαν·
Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο
ταῦτα ἤκουσα·
Ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ καὶ
σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος·
Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ

κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:-

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας:

ξβ

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρ-
θρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυ-
χή μου· ποσαπλῶς σοι
ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ
καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ·
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην
σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου·
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου
ὑπὲρ ζωάς·
Τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε·
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζω-
ῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀρῶ τὰς χεῖράς μου·
Ὡσεὶ ἐκ στέατος καὶ πιότητος
ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου·
Καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰ-
νέσει τὸ στόμα μου·
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς
στρωμνῆς μου·

ἐμ τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων
εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοη
θός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλι
άσομαι· ἐκολλήθη ἡ ψυχή (margin: + ἀγαλλιάσομαι)
μου ὀπίσω σου·
ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου·
αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν
ψυχήν μου·
εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτα
τα τῆς γῆς·
παραδοθήσονται εἰς χεῖ
ρας ῥομφαίας·
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται·
ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσε
ται ἐπὶ τῷ θεῷ·
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύ
ων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφρά
γη στόμα λαλούντων ἄδικα·

ξγ Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δέ
εσθαί με πρὸς σέ·
ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ

διελέσθαι σκῦλα·
Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον
τῶν κλήρων· πτέρυγες πε-
ριστερᾶς περιηργυρωμέναι·
Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν
χλωρότητι χρυσίου·
Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουρά-
νιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς
χιονωθήσονται ἐν Σελμών·
Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον·
Ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖ-
ον· ἵνα τί ὑπολαμβάνετε
ὄρη τετυρωμένα·
Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κα-
τοικεῖν ἐν αὐτῷ·
Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει
εἰς τέλος· τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ
μυριοπλάσιον χιλιάδες
εὐθηνούντων·
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ·
Ἀνέβης εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευ-
σας αἰχμαλωσίαν·
Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις·

Καὶ γὰρ ἀπιθοῦντες τοῦ κα-
τασκηνῶσαι·
Κς ὁ θς εὐλογητός· εὐλογητὸς
κς ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
Καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν·
Ὁ θς ἡμῶν ὁ θς τοῦ σώζειν·
καὶ τοῦ κυ κυ αἱ διέξοδοι τοῦ
θανάτου·
Πλὴν ὁ θς συνθλάσει κεφαλ-
ὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ· κορυφὴν τρι-
χὸς διαπορευομένων ἐν
πλημμελείαις αὐτῶν·
Εἶπεν κς ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω·
ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσ-
σης· ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς
σου ἐν αἵματι·
Ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ
ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ·
Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου
ὁ θς· αἱ πορεῖαι τοῦ θυ μου
τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγί-
ῳ· Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχό-

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν
ἠρημωμένη·
Καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐ-
τῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν·
Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κα-
τεδίωξαν·
Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμά-
των μου προσέθηκαν·
Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀ-
νομίαν αὐτῶν·
Καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαι-
οσύνῃ σου· ἐξαλειφθήτω-
σαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ
μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν·
Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ·
Ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντελάβετό μου·
Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου
μετ᾽ ᾠδῆς·
Μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει·
Καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσ-
χον νέον· κέρατα ἐκφέρον-
τα καὶ ὁπλάς·
Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφραν-

θήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν θν̄ καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν·
Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κς̄·
Καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν·
Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ·
Ὅτι ὁ θς̄ σώσει τὴν Σιών·
Καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας·
Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ· καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν·
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ·

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δᾱδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με κε̄·

Ὁ θς̄ εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κε̄ εἰς τὸ βοη

θῆσαί μοι σπεῦσον·
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντρα-
πήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου·
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀ-
πίσω καὶ καταισχυνθήτω-
σαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά·
Ἀποστραφήτωσαν παραυτί-
κα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγον-
τές μοι εὖγε εὖγε·
Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφραν-
θήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες
οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός·
Καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς με-
γαλυνθήτω ὁ κύριος·
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήρι-
όν σου· ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι
καὶ πένης ὁ θεὸς βοήθησόν μοι·
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ
σύ· κύριε μὴ χρονίσῃς·

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν
πρώτων αἰχμαλωτισθέντων ἀνε-
πίγραφος παρ' Ἑβραίοις·

ο

Ἐπὶ σοὶ κ(ύρι)ε ἤλπισα· μὴ καται-
σχυνθείην εἰς τὸν αἰῶ-
να· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με·
κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου
καὶ σῶσόν με·
Γενοῦ μοι εἰς θ(εὸ)ν ὑπερασπι-
στὴν καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν
τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι στερέωμά μου καὶ κατα-
φυγή μου εἶ σύ·
Ὁ θ(εό)ς μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ· ἐκ χειρὸς πα-
ρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·
Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κ(ύρι)ε·
κ(ύρι)ε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός
ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γα-
στρός· ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ
μου εἶ σκεπαστής·
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαν-
τός· ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην
τοῖς πολλοῖς καὶ σὺ βοηθὸς
μου κραταιός·

αὐτοῦ· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
ἰσραὴλ ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος·
Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα
τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο γέ-
νοιτο· Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαυὶδ τοῦ υἱοῦ
ἰεσσαί· ψαλμὸς τῷ ἀσάφ :- ΟΒ
Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραὴλ τοῖς εὐ-
θέσι τῇ καρδίᾳ·
Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσα-
λεύθησαν οἱ πόδες·

Παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ δια-
βήματά μου· ὅτι ἐζήλω-
σα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην
ἁμαρτωλῶν θεωρῶν·
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις τῷ θα-
νάτῳ αὐτῶν·
Καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι
αὐτῶν· Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐ-
κ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μα-
στιγωθήσονται·

Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς
ἡ ὑπερηφανία εἰς τέλος·
Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ
ἀσέβειαν αὐτῶν·
Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος
ἡ ἀδικία αὐτῶν·
Διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρ-
δίας· διενοήθησαν καὶ ἐ-
λάλησαν ἐν πονηρίᾳ·
Ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·
Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν·
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν
ἐπὶ τῆς γῆς·
Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός
μου ἐνταῦθα·
Καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθή-
σονται αὐτοῖς·
Καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός καὶ
εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ·
Ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ
εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶ-
να κατέσχον πλούτου·
Καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδ-

Ἐξολόθρευσας πάντα τὸν
πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ·
Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι
τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι·
Τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλ
πίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαί
με πάσας τὰς αἰνέσεις σου
α Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς
Σιών· Συνέσεως τῷ Ἀσάφ ογ
74 Ἱνατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος·
ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ
πρόβατα νομῆς σου·
Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου
ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρο
νομίας σου·
Ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκή
νωσας ἐν αὐτῷ·
Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ
τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς
τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο
ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου·
Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντες

τές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν
σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν·
Ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω·
ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις·
ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς
ἐπὶ τὸ αὐτό·
Ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ
κατέρραξαν αὐτήν·
Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγια-
στήριόν σου· εἰς τὴν γῆν ἐ-
βεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ
ὀνόματός σου·
Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ
αὐτό· δεῦτε καὶ κατακαύσω-
μεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ
θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς·
Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν·
οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης καὶ
ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι·
Ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐ-
χθρός· παροξυνεῖ ὁ ὑπεναν-

τιος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος·
Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖ-
ρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς
τέλος· ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡ-
μῶν πρὸ αἰώνων·
Εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς·
Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνά-
μει σου τὴν θάλασσαν·
Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος·
Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν
τοῦ δράκοντος·
Ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς
τοῖς αἰθίοψι·
Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χει-
μάρρους· σὺ ἐξήρανας πο-
ταμοὺς ἠθάμ·
Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν
ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦ-
σιν καὶ ἥλιον·
Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια
τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐ-

σὺ ἔπλασας αὐτά· μνήσθητι
ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε
τὸν κν̄·
Καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε
τὸ ὄνομά σου· μὴ παραδῷς
τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομο-
λογουμένην σοι·
Τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου
μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος·
Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθή-
κην σου· ὅτι ἐπληρώθησαν
οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς
οἴκων ἀνομιῶν·
Μὴ ἀποστραφήτω τεταπει-
νωμένος κατῃσχυμμένος·
Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι
τὸ ὄνομά σου· ἀνάστα ὁ θς̄
δίκασον τὴν δίκην σου·
Μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου
τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν
ἡμέραν· μὴ ἐπιλάθῃ τῆς
φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου·
Ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων

τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντός.

εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρῃς· τῷ ἀσάφ· ψαλμός ..

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός·
ἐξομολογησόμεθά σοι·
καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·

Ὅταν λάβω καιρὸν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ· ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς·

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε·

Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας·

Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν·

Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι·

Δο/ οδ ς

τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον
ὑψοῖ. ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ
κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κε
ράσματος.
Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο·
πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξε
κενώθη· πίονται πάντες
οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν
αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ.
Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν
ἁμαρτωλῶν συνθλάσω.
Καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ
δικαίου:- Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς
τῷ Ἀσάφ· ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον:-
ΟΕ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός·
ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ. καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ
ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοι
κητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων.
Ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλε

Φωτίζεισ σὺ θαυμαστῶσ
ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων·
Ἐταράχθησαν πάντεσ οἱ ἀσύ
νετοι τῆ καρδία·
Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ
οὐχ εὗρον οὐδέν· πάντεσ οἱ
ἄνδρεσ τοῦ πλούτου ταῖσ
χερσὶν αὐτῶν·
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώσ σου ὁ θσ̅
ἰακώβ· ἐνύσταξαν οἱ ἐ
βεβηκότεσ τοῖσ ἵππο
Σὺ φοβερὸσ εἶ καὶ τίσ
στήσεταί σοι· ἀπὸ τότε ἡ
σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκο
κρίσιν·
Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσυχα
Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰσ κρί
θν̅· τοῦ σῶσαι πάντασ τοὺσ
πραεῖσ τῆσ γῆσ·
Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολο
γήσεταί σοι· καὶ ἐγκατάλειμμα
ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι·
Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κω̅ τῷ

θῷ ἡμῶν· πάντες οἱ ἐν κύκλῳ
αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα·
τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμέ-
νῳ πνεύματα ἀρχόντων·
φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦ-
οϛ σι τῆς γῆς:· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδι-
θοὺμ ψαλμὸς τῷ ἀσάφ :+
Φωνῇ μου πρὸς κν̄ ἐκέκρα-
ξα· φωνῇ μου πρὸς τὸν θν̄
... σέσχε μοι·
... ρα θλίψεώς μου τὸν
... ζήτησα·
... ερσί μου νυκτὸς ἐναν-
... αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην·
... ήνατο παρακληθῆναι
... ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ
... καὶ εὐφράνθην·
... λέσχησα καὶ ὠλιγοψύχη-
σε τὸ πνεῦμά μου·
Προκατελάβοντο φυλακὰς
οἱ ὀφθαλμοί μου·
Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα·
διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας·

Καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ
ἐμελέτησα·
Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου
ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ εἰς τοὺς αἰῶ
νας ἀπώσεται κ(ύριο)ς, καὶ οὐ προσ
θήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀ
ποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν:
Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆ
σαι ὁ Θ(εό)ς; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ
αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ;
Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς
τοῦ Ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν
ἔργων κ(υρίο)υ ὅτι μνησθήσομαι
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμα
σίων σου·
Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτη
δεύμασί σου ἀδολεσχήσω·
Ὁ Θ(εὸ)ς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·

Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν·
Σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δύναμίν σου·
Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί
σου τὸν λαόν σου τοὺς υἱοὺς
Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ·
Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·
Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφο
βήθησαν· καὶ ἐταράχθησαν ἄ
βυσσοι· πλῆθος ἤχους ὑδάτων·
Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι·
Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύ
ονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου
ἐν τῷ τροχῷ·
Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰ
κουμένῃ· ἐσαλεύθη καὶ ἔν
τρομος ἐγενήθη ἡ γῆ·
Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου· καὶ
αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς·
καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται·
Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λα
όν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών·

Δ΄ θ
κα

+ ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΑΣΑΦ·

Προσέχετε λαός μου τῷ νό-
μῳ μου· κλίνατε τὸ οὖς ὑ-
μῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στό-
ματός μου·
Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ
στόμα μου· φθέγξομαι προ-
βλήματα ἀπ' ἀρχῆς·
Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν
αὐτά·
Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαν-
το ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῶν·
Εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλον-
τες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου

τὰς δυναστείας αὐτοῦ.
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποί
ησεν· καὶ ἀνέστησε μαρτύρι
ον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο
ἐν Ἰηλ.
Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατρά
σιν ἡμῶν· τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ
οἱ τεχθησόμενοι.
Καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγ
γελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν· ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν
θν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν.
Καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔρ
γων τοῦ θυ.
Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζη
τήσωσιν· ἵνα μὴ γένωνται
ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν.
Γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπι
κραίνουσα· γενεὰ ἥτις οὐ
κατηύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῆς.
Καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θυ

τὸ πνεῦμα αὐτῆς·
Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ
βάλλοντες τόξοις·
Ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·
Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην
τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῷ νό-
μῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον
πορεύεσθαι·
Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργε-
σιῶν αὐτοῦ·
Καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ
ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·
Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν
ἃ ἐποίησε θαυμάσια ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως·
Διέρρηξε θάλασσαν καὶ διή-
γαγεν αὐτούς·
Παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέ-
λῃ ἡμέρας· καὶ ὅλην τὴν
νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός·
Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ
καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν

ὡς ἀβύσσῳ πολλῇ·
Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας·
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποτα-
μοὺς ὕδατα· καὶ προσέθεν-
το ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ·
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον
ἐν ἀνύδρῳ·
Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν·
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν· καὶ κατελά-
λησαν τοῦ θυ καὶ εἶπον·
Μὴ δυνήσεται ὁ θς ἑτοιμά-
σαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν,
ἐρρύησαν ὕδατα καὶ χεί-
μαρροι κατεκλύσθησαν·
μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι·
ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ
λαῷ αὐτοῦ;
Διὰ τοῦτο ἤκουσε κς καὶ ἀ-
νεβάλετο· καὶ πῦρ ἀνήφθη
ἐν Ἰακώβ· καὶ ὀργὴ ἀνέβη

ὁ ἐπὶ τὸν ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐπί-
στευσαν ἐν τῷ θεῷ·
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον
αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο νεφέ-
λαις ὑπεράνωθεν·
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·
Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φα-
γεῖν· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδω-
κεν αὐτοῖς·
Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος·
Ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς
πλησμονήν· ἀπῆρεν νό-
τον ἐξ οὐρανοῦ· καὶ ἐπήγαγεν
ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα·
Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ
χοῦν σάρκας·
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πε-
τεινὰ πτερωτά·
Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ παρεμ-
βολῆς αὐτῶν·
Κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν·
Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν
σφόδρα· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν

[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς·
Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν·
Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ ὀργὴ τοῦ θῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς·
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ ἰηλ συνεπόδισεν·
Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι·
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν·
Καὶ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς·
Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς τότε ἐξεζήτουν αὐτόν·
Καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν θν̄· καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θς̄ βοηθὸς αὐτῶν ἐστιν·
Καὶ ὁ θς̄ ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι· Καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·

Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαν
το αὐτῷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
οὐκ εὐθεῖα μετ᾽ αὐτοῦ·
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ δι
αθήκῃ αὐτοῦ·
Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ
ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐ
τῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ·
Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμὸν αὐτοῦ·
Καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν
ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη
ὅτι σάρξ εἰσι·
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπι
στρέφον· ποσάκις παρε
πίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἀνύδρῳ·
Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρα
σαν τὸν θεόν· καὶ τὸν ἅγιον τοῦ
Ἰσραὴλ παρώξυναν·
Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς
αὐτοῦ ἡμέρας·
Ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος·

Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ ση-
μεῖα αὐτοῦ· καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως·
Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς
ποταμοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ὀμ-
βρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ
πίωσιν· Ἐξαπέστειλεν εἰς
αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέ-
φαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν
αὐτούς· καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυ-
σίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν·
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀ-
κρίδι· ἀπέκτεινεν ἐν χα-
λάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν·
Καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν
τῇ πάχνῃ·
Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν
τὰ κτήνη αὐτῶν·
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ
πυρί· ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς
ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ·
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν

ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πο
νηρῶν· ὡδοποίησε τρίβον
τῇ ὀργῇ αὐτοῦ·
Οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου
τῶν ψυχῶν αὐτῶν·
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνα
τον συνέκλεισε· καὶ ἐπά
ταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν
γῇ αἰγύπτω· ἀπαρχὴν παν
τὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκη
νώμασι χάμ·
Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν
λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν
αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐ
ρήμω·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλ
πίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυ
ψε θάλασσα· καὶ εἰσήγαγεν
αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος
αὐτοῦ·
Ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δε
ξιὰ αὐτοῦ· καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ

προσώπου αὐτῶν ἔθνη·
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς
ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας·
Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκη-
νώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς
τοῦ Ἰσραήλ. καὶ ἐπείρασαν καὶ
παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν
ὕψιστον·
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐ-
φυλάξαντο·
Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν
καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβ-
λόν· καὶ παρώργισαν αὐτὸν
ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν·
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν
παρεζήλωσαν αὐτόν·
Καὶ ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδεν·
Καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν
Ἰσραήλ· καὶ ἀπώσατο τὴν σκη-
νὴν Σηλωμ·
Σκήνωμα αὐτοῦ ὃ κατεσκήνωσεν
ἐν ἀνθρώποις· καὶ παρέδωκεν

εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν· καὶ τὴν καλλονὴν αὐ-
τῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαί-
αν τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
ὑπερεῖδεν· τοὺς νεανίσκους
αὐτῶν κατέφαγε πῦρ.
Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐ-
πενθήθησαν.
Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
ἔπεσον· καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν
οὐ κλαυσθήσονται.
Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κς·
ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπα-
ληκὼς ἐξ οἴνου.
Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω.
Ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐ-
τοῖς· καὶ ἀπώσατο τὸ σκή-
νωμα Ἰωσήφ.
Καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐ-
ξελέξατο· καὶ ἐξελέξατο

τὴν φυλὴν Ἰούδα·
Τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησεν·
καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκε-
ρώτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐ-
τὴν εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ·
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν
ποιμνίων τῶν προβάτων·
Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων
ἔλαβεν αὐτόν·

Ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ·
Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χει-
ρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς·

ΟΗ Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ·
Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν
κληρονομίαν σου· ἐμίαναν
τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου·

ἔθεντο ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπω
ροφυλάκιον·
Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δού
λων σου· βρώματα τοῖς πε
τεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τ
θηρίοις τῆς γῆς·
Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ
ὕδωρ κύκλῳ ἱλημ καὶ οὐκ
ἦν ὁ θάπτων· ἐγενήθημεν
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς
τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
Ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς
τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς
πῦρ ὁ ζῆλός σου·
Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ
τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε·
Καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνο
μά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
Ὅτι κατέφαγον τὸν ἰακὼβ καὶ
τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν·
Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν

ἀρχαίων· ταχὺ προκα
ταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκ
τιρμοί σου κύριε·
Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα·
Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόμα
τός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ
Ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη ποῦ
ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν·
Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνε
σιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ
μῶν ἡμῶν·
Ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος
τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυ
μένου· εἰσελθάτω ἐνώπι
όν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πε
πεδημένων·
Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ
βραχίονός σου περιποίη
σαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανα
τωμένων·

Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν
ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλ-
πον αὐτῶν·
Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠ-
νείδισάν σε κε· ἡμεῖς δὲ λα-
ὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου
Ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θσ
εἰς τὸν αἰῶνα·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγε-
λοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου:-

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
μαρτύριον τῷ ἀσάφ· ψαλμὸς. ΟΘ ξ
ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου:

Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ πρόσχες·
ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν
ἰωσήφ·
Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερου-
βὶμ ἐμφάνηθι· ἐναντίον
Ἐφραὶμ καὶ βενιαμὶν καὶ μα-
νασσῆ·
Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς·
Ὁ θσ ἐπίστρεψον ἡμᾶς·

Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου καὶ σωθησόμεθα.
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως
πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προ-
σευχὴν τῶν δούλων σου·
Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·
καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυ-
σιν ἐν μέτρῳ.
Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς
γείτοσιν ἡμῶν· καὶ οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπί-
στρεψον ἡμᾶς·
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου καὶ σωθησόμεθα.
Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆ-
ρας· ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κα-
τεφύτευσας αὐτήν.
Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐ-
τῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς
ῥίζας αὐτῆς καὶ ἐπλήρωσε
τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ
σκιὰ αὐτῆς καὶ αἱ ἀναδενδράδ-

δράδες αὐτῆς· τὰς κέδρους
τοῦ Θ(εο)ῦ· ἐξέτεινε τὰ κλήμα
τα αὐτῆς ἕως θαλάσσης·
Καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παρα
φυάδας αὐτῆς·
Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν
αὐτῆς· καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν
πάντες οἱ παραπορευόμε
νοι τὴν ὁδόν·
Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ·
Καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμή
σατο αὐτήν· ὁ Θ(εὸ)ς τῶν δυνά
μεων ἐπίστρεψον δή·
Καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε·
Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον
ταύτην·
Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν ἣν ἐφύ
τευσεν ἡ δεξιά σου·
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταί
ωσας σεαυτῷ· ἐμπεπυρισ
μένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμέ
νη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσ
ώπου σου ἀπολοῦνται·

Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄν
δρα δεξιᾶς σου·
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραται
ώσας σεαυτῷ·
Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ·
ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά
σου ἐπικαλεσόμεθα·
Κε ὁ θς τῶν δυνάμεων ἐπι
στρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον
τὸ πρόσωπόν σου καὶ σω
θησόμεθα· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν
ληνῶν ψαλμὸς τῷ ἀσάφ:+
π ζ Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θῷ τῷ βοηθῷ
ἡμῶν· ἀλαλάξατε τῷ θῷ
ἰακώβ·
Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμ
πανον· ψαλτήριον τερπνὸν
μετὰ κιθάρας· σαλπίσατε
ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι ἐν εὐ
σήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν·
Ὅτι πρόσταγμα τῷ ἰσλ ἐστί·
Καὶ κρίμα τῷ θῷ ἰακώβ·
Μαρτύριον ἐν τῷ ἰωσὴφ ἔθετο

αὐτό· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν
ἐκ γῆς αἰγύπτου·

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν·
Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶ-
τον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν
τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν·

Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ
ἐρρυσάμην σε·

Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ
καταιγίδος·

Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀν-
τιλογίας· ἄκουσον λαός μου
καὶ διαμαρτύρομαί σοι·

Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου·

Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος·

Οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλο-
τρίῳ· ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου·
ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου·

Πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πλη-
ρώσω αὐτό· καὶ οὐκ ἤκουσεν
ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου·

Καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·

Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ

τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν
καρδιῶν αὐτῶν·
Πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτη-
δεύμασιν αὐτῶν·
Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου·
ἰσλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη·
Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν ἐταπείνωσα·
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς
ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου·
Οἱ ἐχθροὶ κυ ἐψεύσαντο αὐτῷ·
Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς
ἐκ στέατος πυροῦ·

δο/ Καὶ ἐκ πέτρας μέλιτος ἐχόρτασεν
αὐτούς· Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ:

π̄α Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν·
ξ̄ ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ·
Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν·
καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν
λαμβάνετε·
Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν·
Ταπεινὸν καὶ πένητα δικαι-

ώσατε· ἐξέλεσθε πένητα
καὶ πτωχόν·
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε
αὐτόν· οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ
συνῆκαν, ἐν σκότει διαπο-
ρεύονται·
Σαλευθήτωσαν πάντα τὰ
θεμέλια τῆς γῆς·
Ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ
ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς
ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε·
Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πί-
πτετε· ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον
τὴν γῆν·
Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν:–

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ: πβ

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι·
μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπρα-
ΰνῃς ὁ Θεός· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί
σου ἤχησαν·
Καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφα-
λήν· ἐπὶ τὸν λαόν σου κατε-

πανουργεύσαντο γνώμην.
Καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν
ἁγίων σου.
Εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύ-
σωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους·
Καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνο
μα Ἰσραὴλ ἔτι.
Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ
ἐπὶ τὸ αὐτό· κατὰ σοῦ διαθή
κην διέθεντο.
Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαί
ων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται.
Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί.
Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ.
Ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοι
κούντων Τύρον.
Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρε
γένετο μετ' αὐτῶν.
Ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν
τοῖς υἱοῖς Λώτ.
Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ
καὶ τῷ Σισάρα· ὡς τῷ Ἰαβὶν
ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσών.

Ἐξολοθρεύθησαν ἐν ἀενδὼρ
ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος
τῇ γῇ. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐ
τῶν ὡς τὸν ὠρὴβ καὶ ζὴβ καὶ
ζεβεὲ καὶ σαλμανᾶν πάντας
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.
Οἵτινες εἶπον κληρονομήσω
μεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον
τοῦ θῦ. ὁ θς μου θοῦ αὐτοὺς
ὡς τροχόν.
Ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου. ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέ
ξει δρυμόν.
Ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη.
Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς
ἐν τῇ καταιγίδι σου.
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταρά
ξεις αὐτούς. πλήρωσον
τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτι
μίας καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνο
μά σου κε.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθή
τωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ

Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπο
λέσθωσαν καὶ γνώτωσαν
ὅτι ὄνομά σοι κς·
Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν λη
νῶν τοῖς υἱοῖς Κορέ·
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώμα
τά σου κε τῶν δυνάμεων·
Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ
ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυ·
Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου
ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θν ζῶν
τα· καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν
ἑαυτῷ οἰκίαν·
Καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ
οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς·
Τὰ θυσιαστήριά σου κε τῶν δυ
νάμεων ὁ βασιλεύς
ὁ θς μου· μακάριοι οἱ κα
τοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου·
Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε·
Μακάριος ἀνὴρ ξ ε αἰ ναψ· τι´

λη-ψις αὐ-τῷ-παρὰ σοῦ·
Ἀμωμαίστεις ἐν-τῇ καρδίᾳ αὐ
τοῦ διέθετο·
Εἰς-τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶ
νος εἰς-τόπον-ὃν διέθετο·
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομο
θετῶν· πορεύσονται ἐκ δυ
νάμεως εἰς δύναμιν·
Ὀφθήσεται ὁ θς τῶν θεῶν ἐν
Σιών· κε ὁ θς τῶν δυνάμε
ων εἰσάκουσον τῆς προσευ
χῆς μου·
Ἐνώτισαι ὁ θς Ἰακώβ·
Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ
θς καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρό
σωπον τοῦ χυ σου·
Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλι
άδας· ἐξελεξάμην παρα
ρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
θυ μου μᾶλλον·
Ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν
ἁμαρτωλῶν·

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ
κ̅ς̅· ὁ θ̅ς̅ χάριν καὶ δό-
ξαν δώσει·
Κ̅ς̅ οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς
πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ·
Κ̅ε̅ ὁ θ̅ς̅ τῶν δυνάμεων μα-
κάριος ἄν̅ος̅ ὁ ἐλπίζων ἐ-
πὶ σέ :- εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ
ψαλμός +

π̅β ξ̅

Εὐδόκησας κ̅ε̅ τὴν γῆν σου·
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλω-
σίαν Ἰακώβ·
Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λα-
ῷ σου· ἐκάλυψας πάσας
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν·
Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀρ-
γήν σου· ἀπέστρεψας ἀπὸ
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου·
Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θ̅ς̅ τῶν
σωτηρίων ἡμῶν·
Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν
σου ἀφ' ἡμῶν· μὴ εἰς τοὺς
αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν·

Ἠ διαστρέψεις τὴν ὀργήν σου
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν·
Ὁ Θ(εὸ)ς σὺ ἐπιστρέψας ζωώ-
σεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου
εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί·
Δεῖξον ἡμῖν κ(ύρι)ε τὸ ἔλεός σου·
καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν·
Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ
κ(ύριο)ς ὁ Θ(εό)ς· ὅτι λαλήσει εἰρήνην
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας
καρδίαν ἐπ' αὐτόν·
Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων
αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν
ἐν τῇ γῇ ἡμῶν·
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν·
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατε-
φίλησαν· ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς
ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε·
Καὶ γὰρ ὁ κ(ύριο)ς δώσει χρηστότητα

Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρ-
πὸν αὐτῆς·
Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ
προπορεύσεται·
Καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβή-
ματα αὐτοῦ:— Δ// κα ιβ:

πε προσευχὴ τῷ Δαδ:·

Κλῖνον κε τὸ οὖς σου καὶ ἐπά-
κουσόν μου· ὅτι πτωχὸς καὶ
πένης εἰμὶ ἐγώ·

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι
ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦ-
λόν σου ὁ θς μου τὸν ἐλπί-
ζοντα ἐπὶ σέ·
Ἐλέησόν με κε ὅτι πρὸς σὲ
κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡ-
μέραν· εὔφρανον τὴν ψυ-
χὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς
σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι σὺ κε χρηστὸς καὶ ἐπιει-
κὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις σε·
Ἐνώτισαι κε τὴν προσευχήν μου·

Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου· ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου ἐκέκραξα
πρὸς σὲ ὅτι ἐπήκουσάς μου·
Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς
κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου·
Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥ-
ξουσι καὶ προσκυνήσουσιν
ἐνώπιόν σου κύριε·
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου
ὅτι μέγας εἶ σύ·
Καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ
ὁ θεὸς μόνος· ὁδήγησόν με
κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου·
Καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθεί-
ᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία
μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου·
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα· ὅτι τὸ ἔλεός σου
μέγα ἐπ' ἐμέ·
Καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου

ἐξ ᾅδου κατωτάτου·
Ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν
ἐπ' ἐμέ· καὶ συναγωγὴ κρα-
ταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον
αὐτῶν· καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς οἰ-
κτίρμων καὶ ἐλεήμων, μα-
κρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινός·
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέη-
σόν με· δὸς τὸ κράτος σου
τῷ παιδί σου·
Καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσ-
κης σου· ποίησον μετ' ἐμοῦ ση-
μεῖον εἰς ἀγαθόν·
Καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με
καὶ αἰσχυνθήτωσαν·
Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ πα-
ρεκάλεσάς με:-

προσευχὴ τοῦ Δαδ :-

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρε-
σι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ κύριος τὰς
πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ

ψδ ς
ζ

τὰ σκηνώματα ἰακώβ·
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη πε
ρὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θῦ·
Μνησθήσομαι ῥαὰβ καὶ βα
βυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με·
Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος
καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων οὗ
τοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ·
Μήτηρ σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος
ἐγενήθη ἐν αὐτῇ·
Καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν
ὁ ὕψιστος· κς διηγήσεται ἐν
γραφῇ λαῶν·
Καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γε
γενημένων ἐν αὐτῇ·
Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ
κατοικία ἐν σοί:-

ᾨδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορὲ· εἰς τὸ τέ
λος ὑπὲρ μαελὲθ· τοῦ ἀποκριθῆναι συ
νέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραηλίτῃ:-
Κε ὁ θς τῆς σωτηρίας μου ἡμέ
ρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐ
ναντίον σου· εἰσελθάτω ἡ προ

ψ πζ

ὀν σου ἡ προσευχή μου·
Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέ-
ησίν μου· ὅτι ἐπλήσθη κα-
κῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου
τῷ ᾅδῃ ἤγγισε·
Προσελογίσθην μετὰ τῶν κα-
ταβαινόντων εἰς λάκκον·
Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθη-
τος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδον-
τες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης
ἔτι· καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός
σου ἀπώσθησαν·
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτά-
τῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν
σκιᾷ θανάτου·
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός
σου· καὶ πάντας τοὺς μετεω-
ρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ·
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου
ἀπ' ἐμοῦ·
Ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην·

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν
ἀπὸ πτωχείας·
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν· διεπέτασα πρὸς
σὲ τὰς χεῖράς μου·
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυ-
μάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσου-
σι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι·
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ
τὸ ἔλεός σου·
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ· μὴ γνωσθήσεται
ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά
σου·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐ-
πιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, κύριε, ἐκέκραξα
καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε·
Ἱνατί, κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ· πτωχός εἰμι
ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότη-

τός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐτα
πεινώθην καὶ ἐξηπορήθην·
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου
οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάρα
ξάν με· ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ
ὕδωρ· ὅλην τὴν ἡμέραν·
περιέσχον με ἅμα·
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον
καὶ πλησίον·
Καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαι
πωρίας·· Συνέσεως
Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ··

πη

Τὰ ἐλέη σου κε εἰς τὸν αἰῶνα
ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου·
Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλε
ος οἰκοδομηθήσεται·
Ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται
ἡ ἀλήθειά σου· διεθέμην
διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου·
Ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου·
Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω

τὸ σπέρμα σου.
Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.
Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου κε.
Καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν
ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθή-
σεται τῷ κῶ. ὁμοιωθήσε-
ται τῷ κῶ ἐν υἱοῖς θῦ.
Ὁ θς ἐνδοξαζόμενος ἐν βου-
λῇ ἁγίων. μέγας καὶ φοβε-
ρὸς ἐπὶ πάντας τοὺς
περικύκλῳ αὐτοῦ.
Κε ὁ θς τῶν δυνάμεων τίς
ὅμοιός σοι. δυνατὸς εἶ κε
καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς
θαλάσσης.
Τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων
σὺ καταπραΰνεις.
Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυμα-
τίαν ὑπερήφανον.

Καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνά-
μεώς σου διεσκόρπισας
τοὺς ἐχθρούς σου.
Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν
ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθε-
μελίωσας·
Τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν
σὺ ἔκτισας· Θαβὼρ καὶ Ἑρ-
μὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγα-
λλιάσονται·
Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστεί-
Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου
ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου
Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμα-
σία τοῦ θρόνου σου·
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπο-
ρεύσονται πρὸ προσώπου
σου· μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσ-
κων ἀλαλαγμόν·
Κε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώ-
που σου πορεύσονται·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλι-

ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψω-
θήσονται·
Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμε-
ως αὐτῶν σὺ εἶ·
Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθή-
σεται τὸ κέρας ἡμῶν·
Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις καὶ τοῦ
ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν·
Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς
υἱοῖς σου·
Καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν
ἐπὶ δυνατόν· ὕψωσα ἐκλε-
κτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου·
Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου·
Ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν·
Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψε-
ται αὐτῷ· καὶ ὁ βραχίων μου
κατισχύσει αὐτόν·
Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ·
Καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθή-
σει τοῦ κακῶσαι αὐτόν·
Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπ-

αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τρο-
πώσομαι· καὶ ἡ ἀλήθειά
μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψω-
θήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ·
Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖ-
ρα αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ·
Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· πατήρ
μου εἶ σύ· θεός μου καὶ ἀντι-
λήπτωρ τῆς σωτηρίας μου·
Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι
αὐτόν· ὑψηλὸν παρὰ τοῖς
βασιλεῦσι τῆς γῆς·
Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐ-
τῷ τὸ ἔλεός μου·
Καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐ-
τῷ· καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα
αὐτοῦ·
Καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς
ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ·

Ἐὰν καταλίπωσιν οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ
τοῖς κρίμασί μου μὴ πο
ρευθῶσιν· ἐὰν τὰ δικαιώ
ματά μου βεβηλώσωσι
καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυ
λάξωσιν·
Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν·
καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας
αὐτῶν· τὸ δὲ ἔλεός μου
μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν·
οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ
ἀληθείᾳ μου·
Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν
διαθήκην μου·
Καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ
τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀ
θετήσω· ἅπαξ ὤμοσα
ἐν τῷ ἁγίῳ μου εἰ τῷ Δαυὶδ
ψεύσομαι·
Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶ
να μενεῖ· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ

ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου·
Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισ-
μένη εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός·
Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδέ-
νωσας ἀνεβάλου τὸν χριστόν
σου· Κατέστρεψας τὴν δι-
αθήκην τοῦ δούλου σου·
Ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁ-
γίασμα αὐτοῦ·
Καθεῖλες πάντας τοὺς φρα-
γμοὺς αὐτοῦ·
Ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
δειλίαν· Διήρπαζον
τὸν πάντες οἱ διοδεύοντες
ὁδόν·
Ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γεί-
τοσιν αὐτοῦ· ὕψωσας τὴν δε-
ξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν·
Εὔφρανας πάντας τοὺς ἐ-
χθροὺς αὐτοῦ·
Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν
τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ·

Καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν
τῷ πολέμῳ·
Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισ-
μοῦ αὐτοῦ· τὸν θρόνον αὐ-
τοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξ(ας)·
Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ
χρόνου αὐτοῦ·
Κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην·
ὥς πότε κύριε ἀποστρέφῃ εἰς
τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς
πῦρ ἡ ὀργή σου·
Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις·
Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάν-
τας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ
ὄψεται θάνατον·
ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ
χειρὸς ᾅδου· διάψαλμα
Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα
κύριε· ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ
τῶν δούλων σου·

Οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ
μου πολλῶν ἐθνῶν·
Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κε·
Οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα
τοῦ χριστοῦ σου· Δό:
Εὐλογητὸς κς εἰς τὸν αἰῶνα· γέ-
νοιτο γένοιτο· προσευχὴ τῷ
μωσῇ ἀνθρώπῳ τοῦ θυ:

ΠΘ

Κε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πρὸ τοῦ
ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆ-
ναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην·
Καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ·
Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεί-
νωσιν· καὶ εἶπας ἐπιστρέψα-
τε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς
σου κε ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθές·
ἥτις διῆλθε καὶ φυλακὴ ἐν
νυκτί·
Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔ-
τη ἔσονται· τὸ πρωῒ ὡσεὶ

χλόη παρέλθοι·
Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλ
θοι· τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι
σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη·
Ὅτι ἐξελίπομεν τῇ ὀργῇ σου·
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταρά
χθημεν·
Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐ
νώπιόν σου·
Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν
τοῦ προσώπου σου·
Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ
σου ἐξελίπομεν·
Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐ
μελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐ
τῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδο
μήκοντα ἔτη·
Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοή
κοντα ἔτη· καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·
Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡ
μᾶς καὶ παιδευθησόμεθα·
μας καὶ παιδευθησόμεθα

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς
ὀργῆς σου
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν
θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι·
Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρι
σόν μοι καὶ τοὺς πεπεδημέ
νους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ·
Ἐπίστρεψον κε ἕως πότε·
Καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς
δούλοις σου·
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ
ἐλέους σου κε καὶ ἠγαλλια
σάμεθα καὶ εὐφράνθημεν·
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
εὐφράνθημεν·
Ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνω
σας ἡμᾶς·
Ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά·
Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
Καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδή
γησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·
Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυ τοῦ
θυ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς·

λέοντα καὶ δράκοντα·
Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύ-
σομαι αὐτόν·
Σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ
ὄνομά μου· Κεκράξεται
πρός με καὶ ἐπακούσομαι
αὐτοῦ·
Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει·
Ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξά-
σω αὐτόν· Μακρότητα ἡμε-
ρῶν ἐμπλήσω αὐτόν·
Καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου·

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν
τοῦ σαββάτου:

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι
τῷ κυρίῳ· καὶ ψάλλειν τῷ ὀ-
νόματί σου ὕψιστε·
Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ
ἔλεός σου·
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ
νύκτα· ἐν δεκαχόρδῳ
ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν
κιθάρᾳ· Ὅτι εὔφρανάς με

Δό(ξα) κα ιϛ ϛ ζ

Κε ἐν τῷ ποιήματί σου·
Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χει-
ρῶν σου ἀγαλλιάσομαι·
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου
Κε σφόδρα ἐβαθύνθησαν
οἱ διαλογισμοί σου·
Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται,
ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα·
Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς
ὡσεὶ χόρτον·
Καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα,
Κε· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κε·
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται·
Καὶ διασκορπισθήσονται
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν·
Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέ-
ρωτος τὸ κέρας μου·
Καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πί-
ονι·

Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου
ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου·
Καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις
ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις
ἀκούσεται τὸ οὖς μου·
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει
ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβά-
νῳ πληθυνθήσεται·
Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου· ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐξανθήσουσιν·
Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν
γήρει πίονι·
Καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται
τοῦ ἀναγγεῖλαι
Ὅτι εὐθὴς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ·

93 Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου· ὅτε
κατῴκισται ἡ γῆ· αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ +

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέ-
πειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσα-
το Κύριος δύναμιν καὶ περιε-
ζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέω-

τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σα-
λευθήσεται·
Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε·
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ·
Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κε ἐπῆ-
ραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·
ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρί-
ψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑ-
δάτων πολλῶν·
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης·
Θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κς·
Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθη-
σαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα κε εἰς μα-
κρότητα ἡμερῶν :- **Ψαλμὸς**
τῷ Δαδ τετράδι σαββάτου +
Θς ἐκδικήσεων κς· θς ἐκδι-
κήσεων ἐπαρρησιάσατο·
Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν·
ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς
ὑπερηφάνοις·
Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κε·

Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυ-
χήσονται·
Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν
ἀδικίαν·
Λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν·
Τὸν λαόν σου κ(ύρι)ε ἐταπείνω-
σαν· καὶ τὴν κληρονομί-
αν σου ἐκάκωσαν·
Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτει-
ναν καὶ προσήλυτον ἐφό-
νευσαν·
Καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κ(ύριο)ς·
Οὐδὲ συνήσει ὁ θ(εὸ)ς τοῦ Ἰακώβ·
Σύνετε δή ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ·
Καὶ μωροί ποτε φρονήσατε·
Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει;
Ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐ-
χὶ κατανοεῖ;
Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει;
ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν·
Κ(ύριο)ς γινώσκει τοὺς διαλογισ-
μοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι·

ἔλεως καταλέθαι συγγνώ τησαι

Μακάριος ἄνος ὃν ἂν παιδεύ-
σῃς Κε· καὶ ἐκ τοῦ νόμου
σου διδάξῃς αὐτόν·
Τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν
πονηρῶν·
Ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ
βόθρος·
Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κς τὸν λαὸν
αὐτοῦ· καὶ τὴν κληρονομί-
αν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει·
Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέ-
ψῃ εἰς κρίσιν·
Καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες
οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·
Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πο-
νηρευομένοις·
Ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι
ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν·
Εἰ μὴ ὅτι Κς ἐβοήθησέ μοι·
Παρὰ βραχὺ παρῴκησε τῷ
ᾅδῃ ἡ ψυχή μου·
Εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου·

τὸ ἔλεός σου κ(ύρι)ε ἐβοήθει μοι·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν
μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν
τὴν ψυχήν μου·
Μὴ συμπροσέτω σοι θρόνος
ἀνομίας· — ἐπὶ προστάγματι
Ο πλάσσων πόνον ⁘ θηρεύσουσιν ψυ-
χὴν δικαίου· καὶ αἷμα ἀθῶ-
ον καταδικάσονται·
Καὶ ἐγένετό μοι κ(ύριο)ς εἰς κατα-
φυγήν· καὶ ὁ θ(εό)ς μου εἰς
βοηθὸν ἐλπίδος μου·
Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κ(ύριο)ς τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν·
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτ(ῶν)
ἀφανιεῖ αὐτοὺς κ(ύριο)ς ὁ θ(εό)ς. ϟδ

αἶνος ᾠδῆς τῷ Δα(υὶ)δ ἀνεπί-
γραφος παρ' Ἑβραίοις ⁘
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
κ(υρί)ῳ· ἀλαλάξωμεν τῷ θ(ε)ῷ
τῷ σ(ωτῆ)ρι ἡμῶν·
Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπ(ον)

ς β

ζ

αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
Καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξω-
μεν αὐτῷ·
Ὅτι θεὸς μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς·
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ
εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θά-
λασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν·

Καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν·
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ·
Καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυ-
ρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·

Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν·
Καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ·
Καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ·
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ ἀκούσητε·
Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπι-

κρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑ-
μῶν· ἐδοκίμασαν καὶ
εἶδον τὰ ἔργα μου·
Τεσσαράκοντα ἔτη προσώ-
χθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ
Καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ
καρδίᾳ· ψυσαυοε σκ
Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁ-
δούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ
ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου:-

ᾠδὴ τῷ Δαδ ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο
μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ὅτε κατεσω-
κίστο ἡ γῆ :·

96 Ἄσατε τῷ κῳ ᾆσμα καινόν· ϟε
ἄσατε τῷ κῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄσατε τῷ κῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ·
Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡ-
μέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι

τὴν δόξαν αὐτοῦ·
Ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ·

Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφό-
δρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ
πάντας τοὺς θεούς·
Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν
δαιμόνια·
Ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε·
Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης
ἐνώπιον αὐτοῦ·
Ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπει-
α ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ·
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν
ἐθνῶν·
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνό-
ματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας
καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ·
Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐ-
λῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου

Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κ(ύρι)ε·
Ὅτι σὺ κ(ύρι)ε ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυ-
ψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεούς·
Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κ(ύριο)ν μισεῖ-
τε πονηρόν·
Φυλάσσει κ(ύριο)ς τὰς ψυχὰς τῶν
ὁσίων αὐτοῦ· ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς·
Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ·
καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ
εὐφροσύνη·
Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν κ(υρί)ῳ
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ
μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης
αὐτοῦ:· Ψαλμὸς τῷ Δα(υὶ)δ ἀνεπίγραφος:· ϟζ
Ἄσατε τῷ κ(υρί)ῳ ᾆσμα καινόν·
ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ
κ(ύριο)ς· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ
αὐτοῦ·
καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ·
Ἐγνώρισε κ(ύριο)ς τὸ σωτήριον αὐτοῦ·

Ἐμαντίομ τῶμ ἐθνῶμ ἀπεκά
λυψαμ τὴμ δικαιοσύνημ
αὐτοῦ·
Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ,
τῷ Ἰακώβ· καὶ τῆς ἀληθεί
ας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰηλ·
Εἴδοσαμ πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς τὸ σωτήριομ τοῦ θῦ ἡμῶν·
Ἀλαλάξατε τῷ κῷ πᾶσα ἡ
γῆ· ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε
καὶ ψάλατε·
Ψάλατε τῷ κῷ ἐν κιθάρα·
Ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμοῦ·
Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ
φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βα
σιλέως κῦ·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς·
Ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κα
τοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ
ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλι

άσονται ἀπὸ προσώπου κυ(ρίου)
ὅτι ἔρχεται·
Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δι
καιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐ
θύτητι· εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ἀνεπίγραφος·

Κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθω
σαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν χερουβὶμ σαλευθή
τω ἡ γῆ·
Κ(ύριο)ς ἐν σιὼν μέγας καὶ ὑψηλὸς
ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς·
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀ
νόματί σου τῷ μεγάλῳ ὅτι
φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι·
Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀ
γαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύ
τητας·
Κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν
Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας·
Ὑψοῦτε κ(ύριο)ν τὸν θ(εὸ)ν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποπο
δίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅ

πος ἐστί· μωϋσῆς καὶ ἀα
ρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ·
Καὶ σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικα
λουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἐπεκαλοῦντο τὸν κ(ύριο)ν καὶ αὐ
τὸς ἐπήκουεν αὐτοῖς· ἐν στύλῳ
νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγμα
τα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς·
Κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐ
τῶν· ὁ θ(εὸ)ς σὺ εὐίλατος ἐγί
νου αὐτοῖς·
Καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπι
τηδεύματα αὐτῶν·
Ὑψοῦτε κ(ύριο)ν τὸν θ(εὸ)ν ἡμῶν·

Καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅ
γιον αὐτοῦ· ὅτι ἅγιος κ(ύριο)ς
ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· ψαλμὸς
εἰς ἐξομολόγησιν·
Ἀλαλάξατε τῷ θ(ε)ῷ πᾶσα
ἡ γῆ· δουλεύσατε τῷ κ(υρί)ῳ ἐν
εὐφροσύνῃ·
Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν

ἀγαλλιάσει· γνῶτε ὅτι κ(ύριο)ς
αὐτός ἐστιν ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν·
Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ
ἡμεῖς·
Ὑμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρό-
βατα νομῆς αὐτοῦ·
Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐ-
τοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις·
Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖ-
τε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ὅτι χρηστὸς κ(ύριο)ς εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ ἕως γενεᾶς ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ·- τῷ Δα(υὶ)δ ψαλμός· ρ
Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι
κ(ύρι)ε· ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν
ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις
πρός με·
Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ
καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴ-
κου μου· οὐ προεθέμην
πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγ-

παρανόμον.

Ποιοῦντας παραβάσεις
ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη
μοι καρδία σκολιά.

Ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ
πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

Τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ
ἀπλήστῳ καρδίᾳ.

Τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς
πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγ-
καθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώ-
μῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰ-
κίας μου ποιῶν ὑπερηφα-
νίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κα-
τεύθυνεν ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον

πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς·
Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλε-
ως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργα-
ζομένους τὴν ἀνομίαν:-

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ
καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέ-
ησιν αὐτοῦ ::

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευ-
χῆς μου· καὶ ἡ κραυγή μου
πρός σε ἐλθέτω·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ·
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι κλῖ-
νον πρός με τὸ οὖς σου·
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσω-
μαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου·
Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς
αἱ ἡμέραι μου·
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον
συνεφρύγησαν·
Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξη-
ράνθη ἡ καρδία μου·

Ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν
τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου
ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ
σαρκί μου. ὡμοιώθην πε-
λεκᾶνι ἐρημικῷ.
Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ
ἐν οἰκοπέδῳ.
Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην
ὡσεὶ στρουθίον μονάζον
ἐπὶ δώματος.
Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδι-
ζόν με οἱ ἐχθροί μου.
Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐ-
μοῦ ὤμνυον.
Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφα-
γον. καὶ τὸ πόμα μου με-
τὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.
Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς
σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου.
Ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐ-
κλίθησαν. κἀγὼ ὡσεὶ

χόρτος ἐξηράνθην.
Σὺ δὲ Κε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.
Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν
Σιών. ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτει-
ρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.
Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου
τοὺς λίθους αὐτῆς.
Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρή-
σουσι. καὶ φοβηθήσονται
τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυ.
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς τὴν δόξαν σου.
Ὅτι οἰκοδομήσει Κς τὴν Σιών.
Καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐ-
τοῦ. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προ-
σευχὴν τῶν ταπεινῶν.
Καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέ-
ησιν αὐτῶν.
Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν.
Καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέ-
σει τὸν Κν. ὅτι ἐξέκυψεν

ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ·
Κς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλε
ψεν· τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στενα
γμοῦ τῶν πεπεδημένων·
Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τε
θανατωμένων·
Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιὼν τὸ ὄ
νομα κυ·
Καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱλημ·
Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐ
πὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλεῖς
τοῦ δουλεύειν τῷ κω·
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσ
χύος αὐτοῦ·
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν
μου ἀνάγγειλόν μοι·
Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει
ἡμερῶν μου·

Ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου·
Κατ' ἀρχὰς σὺ κε τὴν γῆν ἐθε
μελίωσας·
Καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰ
σιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται

σὺ δὲ διαμένεις·
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαι
ωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περι
βόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ
ἀλλαγήσονται·
Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου
οὐκ ἐκλείψουσιν·
Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατα
σκηνώσουσι·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν
103 αἰῶνα κατευθυνθήσεται·

Τῷ Δαδ ψαλμὸς ἀλληλούϊα·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· ρβ
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ζ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον·
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις
ταῖς ἀνομίαις σου·
Τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νό
σους σου· τὸν λυτρούμενον
ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου·

Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέ
ει καὶ οἰκτιρμοῖς·
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγα
θοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ
ἡ νεότης σου·
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ
κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμέ
νοις· ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ τῷ Μωσῇ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ·
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος·
Μακρόθυμος καὶ πολυέλε
ος· Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσε
ται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μη
νιεῖ·
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐποίησεν ἡμῖν·
Οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν·
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ
ἀπὸ τῆς γῆς·
Ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ

ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατο
λαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν
ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς·
Οἰκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμέ
νους αὐτόν·
Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν· ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ
οὕτως ἐξανθήσει·
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ
οὐχ ὑπάρξει·
Καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ·
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰ
ῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος,
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ
υἱοῖς υἱῶν· τοῖς φυλάσσου
σι τὴν διαθήκην αὐτοῦ·
Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντο

λῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτ(άς).
Κ(ύριο)ς ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ.
Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντ(ων)
δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κ(ύριο)ν πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ. δυνατοὶ ἰσ-
χύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κ(ύριο)ν πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ.
Λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες
τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κ(ύριο)ν πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ
τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κ(ύριο)ν.
ἀλληλ(ούϊα) τῷ Δα(υΐ)δ, ἐπὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κ(ύριο)ν. 103
Κ(ύρι)ε ὁ Θ(εό)ς μου ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέ-

πιαν ἐνεδύσω·
Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱ-
μάτιον· ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν
ὡσεὶ δέρριν·
Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπ-
ερῷα αὐτοῦ·
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν
αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτε-
ρύγων ἀνέμων·
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα· καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὐτῆς·
Οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος·
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περι-
βόλαιον αὐτοῦ· ἐπὶ τῶν ὀρέ-
ων στήσονται ὕδατα·
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύ-
ξονται· ἀπὸ φωνῆς βροντῆς
σου δειλιάσουσιν·
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ κατα-

βαίνουσι πεδία·
Εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίω
σας αὐτά· ὅριον ἔθου ὃ οὐ πα
ρελεύσονται·
Οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
τὴν γῆν· ὁ ἐξαποστέλλων πη
γὰς ἐν φάραγξιν·
Ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύ
σονται ὕδατα·
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ· προσδέξονται ὄνα
γροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει·
Ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσου
σι φωνήν· ποτίζων ὄρη ἐκ
τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ·
Ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ·
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς
κτήνεσι· καὶ χλόην τῇ δου
λείᾳ τῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·

Δ΄

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀν̅ο̅υ̅·
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν
ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀν̅ο̅υ̅ στηρίζει·
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου· αἱ κέδροι τοῦ λιβά-
νου ἃς ἐφύτευσας·
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι·
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖ-
ται αὐτῶν·
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις·
πέτρα καταφυγὴ τοῖς λα-
γωοῖς· ἐποίησε σελήνην
εἰς καιρούς·
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ·
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ·
Ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ·
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπά-
σαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ
θ̅υ̅ βρῶσιν αὐτοῖς·
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθη-
σαν· καὶ εἰς τὰς μάνδρας

αὐτῶν κοιτασθήσονται·
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας·
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου
κε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσε
ως σου·
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
καὶ εὐρύχωρος·
Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθ
μός· ζῶα μικρὰ μετὰ με
γάλων·
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται·
Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμ
παίζειν αὐτῷ·
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι·
Δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὔκαιρον·
Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσι·
Ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα
τὰ σύμπαντα πλησθήσον
ται χρηστότητος·

Ἀποστρέψαντος δὲ σου τὸ πρό
σωπον ταραχθήσονται·
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν
καὶ ἐκλείψουσι·
Καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέ
ψουσιν· ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα
σου καὶ κτισθήσονται·
Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσω
πον τῆς γῆς·
Ἤτω ἡ δόξα κυ εἰς τοὺς αἰῶνας·
Εὐφρανθήσεται κς ἐπὶ τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ·
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν·
Ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται·
Ἄσω τῷ κῳ ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ψαλῶ τῷ θῳ μου ἕως ὑπάρχω·
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου·
Ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ
τῷ κῳ· ἐκλίποισαν ἁμαρτω
λοὶ ἀπὸ τῆς γῆς·
Καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν

αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου
τὸν κν̄· ἀλληλούϊα·
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κω̄ καὶ ἐ-
πικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ
ἔργα αὐτοῦ·
Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ·
ἀδολεσχήσατε πάντα τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ
ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Εὐφρανθήτω καρδία ζητούν-
των τὸν κν̄·
Ζητήσατε τὸν κν̄ καὶ κραται-
ώθητε· ζητήσατε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ διαπαντός·
Μνήσθητε τῶν θαυμασίων
αὐτοῦ ὧν ἐποίησε·
τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίμα-
τα τοῦ στόματος αὐτοῦ·
Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ·
υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ·
Αὐτὸς κς̄ ὁ θς̄ ἡμῶν·
ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ·

αὐτοῦ· ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰ
ῶνα διαθήκης αὐτοῦ·
Λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλί
ας γενεάς· ὃν διέθετο τῷ ἀβρα
ὰμ καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ
ἰσαάκ·
Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς
πρόσταγμα·
Καὶ τῷ ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώ
νιον· λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν
χαναὰν σχοίνισμα κληρο
νομίας ὑμῶν·
Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ
βραχεῖς· ὀλιγοστοὺς καὶ πα
ροίκους ἐν αὐτῇ·
Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος·
Καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν
ἕτερον· οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀ
δικῆσαι αὐτούς·
Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βα
σιλεῖς· μὴ ἅπτεσθε τῶν χρι
στῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφή
ταις μου μὴ πονηρεύεσθε·

Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·
Πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτρι
ψεν· ἀπέστειλεν ἔμπροσ
θεν αὐτῶν ἄνθρωπον·
Εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ·
Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πό
δας αὐτοῦ·
Σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
Ἄχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν·
Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυ
σεν αὐτόν·
Ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν·
Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου
αὐτοῦ· καὶ ἄρχοντα πάσης
τῆς κτήσεως αὐτοῦ·
Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας
αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν·
Καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ
σοφίσαι· Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ
εἰς Αἴγυπτον·
Καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ
Χάμ· καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν·

αὐτοῦ σφόδρα.
Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν
τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ
τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις
αὐτοῦ.
Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ. Ἀαρὼν ὃν ἐξελέ-
ξατο ἑαυτῷ.
Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν
σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τε-
ράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ.
Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκό-
τασεν ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν
εἰς αἷμα.
Καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας
αὐτῶν. ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν
βατράχους.
Ἐν τοῖς ταμιείοις τῶν βασι-
λέων αὐτῶν.

Εἶπεν καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ
σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρί-
οις αὐτῶν·
Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χά-
λαζαν πῦρ καταφλέγον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους
αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν·
Καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρί-
ου αὐτῶν· εἶπεν καὶ ἦλθεν
ἀκρίς·
Καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός·
Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρ-
πὸν τῆς γῆς αὐτῶν·
Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτό-
τοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν·
Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυ-
ρίῳ καὶ χρυσίῳ·
Καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν
ὁ ἀσθενῶν· [illegible]

1384 — ii: [illegible]
Theodosio Caluri [illegible]

πτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
Ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν
ἐπ᾽ αὐτούς·
Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέ
πην αὐτοῖς· καὶ πῦρ τοῦ φω
τίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα·
Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα·
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν
αὐτούς· Διέρρηξε πέτραν·
Ἐρρύησαν ὕδατα·
Ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις
ποταμοί·
Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ·
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν·
Καὶ πόνους λαῶν κατεκληρο
νόμησαν· ὅπως ἂν φυλάξω
σι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ·
Καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

ρε

ζ

Ἀλληλούϊα ψαλμός.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρη-
στός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.
Τίς λαλήσει τὰς δυναστεί-
ας τοῦ κυρίου· ἀκουστὰς ποιήσει
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ.
Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρί-
σιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύ-
νην ἐν παντὶ καιρῷ.
Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδο-
κίᾳ τοῦ λαοῦ σου.
Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν
ἐκλεκτῶν σου.
Τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφρο-
σύνῃ τοῦ ἔθνους σου.
Τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς
κληρονομίας σου.
Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων
ἡμῶν· ἠνομήσαμεν ἠδι-
κήσαμεν.
Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ

οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου·
Οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους
τοῦ ἐλέους σου·
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαί-
νοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσ-
σῃ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνε-
κεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν
αὐτοῦ· καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐ-
ρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσ-
σῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·
Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
μισούντων·
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν·
Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβον-
τας αὐτούς·
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη·
Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ
Καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ·
Ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν
ἔργων αὐτοῦ·

ὑχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν
αὐτοῦ· καὶ ἐπεθύμησαν ἐπι
θυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ·

Καὶ ἐπείρασαν τὸν θν̄ ἐν ἀνύ
δρῳ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ
αἴτημα αὐτῶν·
Ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς
τὰς ψυχὰς αὐτῶν·
Καὶ παρώργισαν τὸν μωϋσῆν
ἐν τῇ παρεμβολῇ·
Τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυ̅·

Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε
δαθάν· καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ
τὴν συναγωγὴν ἀβειρών·
Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συνα
γωγῇ αὐτῶν·
Φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτω
λούς· καὶ ἐποίησαν μόσχον
ἐν χωρὴβ καὶ προσεκύνησαν
τῷ γλυπτῷ·
Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐ
τῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου
ἐσθίοντος χόρτον·

νόματί σου τῷ ἁγίῳ:
Τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γέ- ρϛ ξ
νοιτο: ἀλληλούια:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρη-
στός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.
Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρω-
μένοι ὑπὸ Κυρίου οὓς ἐλυτρώσα-
το ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν
αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θα-
λάσσης. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ·
Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου
οὐχ εὗρον· πεινῶντες καὶ δι-
ψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐ-
τοῖς ἐξέλιπεν.
Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτούς·

Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἐρρύσατο αὐτούς·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐφ' ὁ-
δὸν εὐθεῖαν·
Τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν
κατοικητηρίου·

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κ(υρί)ῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀν(θρώπ)ων· ὅτι ἐχόρτασε ψυχ(ὴν)
κενήν·
Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλη-
σεν ἀγαθῶν·
Καθημένους ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου·
ϙε Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ
καὶ σιδήρῳ· ὅτι παρεπίκρα-
ναν τὰ λόγια τοῦ θ(εο)ῦ·
Καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου
παρώξυναν·
Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις
ἡ καρδία αὐτῶν·
Ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·

Κ

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κ(ύριο)ν ἐν
τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔ-
σωσεν αὐτούς·
Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους
καὶ σκιᾶς θανάτου·
Καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρ-
ρηξεν· Ἐξομολογησάσ-
θωσαν τῷ κ(υρί)ῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ
(καὶ) τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀν(θρώπ)ων·
Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέ-
θλασεν· Ἀντελάβετο αὐτῶν
ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν* ἐτα- *διὰ γὰρ τὰς ἀνο-
πεινώθησαν· μίας αὐτῶν
Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ
ψυχὴ αὐτῶν·
Καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου· καὶ ἐκέκρα-
ξαν πρὸς κ(ύριο)ν ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτούς·
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν

ἔσωσεν αὐτούς·

Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ
ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐρρύσατο
αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν
αὐτῶν·

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κῷ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμά
σια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνων·

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν
αἰνέσεως·

Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασ
σαν ἐν πλοίοις·

Ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδα
σι πολλοῖς· αὐτοὶ εἴδοσαν τὰ
ἔργα κῦ καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ·

Εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καται
γίδος· καὶ ὑψώθη τὰ κύμα
τα αὐτῆς·

Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν
καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν

[illegible]
[illegible]

Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτω-
χείας· καὶ ἔθετο ὡς πρόβα-
τα πατριάς·
Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθή-
σονται· καὶ πᾶσα ἀνομία
ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς·
Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα·
Καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυ(ρίου)·
108 ᾨδὴ ψαλμοῦ τῷ Δα(υί)δ·
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θ(εὸ)ς ἑ-
τοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι
καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου·
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου·
Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου·
Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κι-
θάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρ-
θρου· ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν λαοῖς κ(ύρι)ε· ψαλῶ σοι ἐν ἔ-
θνεσιν·
Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν
τὸ ἔλεός σου·
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλή-
θειά σου· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς

οὐρανοὺς ὁ θς·
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δό
ξα σου· ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν
οἱ ἀγαπητοί σου·
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπά
κουσόν μου· ὁ θς ἐλάλησεν
ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ
Σίκιμα· καὶ τὴν κοιλά
δα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·
Ἐμός ἐστι Γαλαάδ καὶ ἐμός
ἐστι Μανασσῆς·
Καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς
κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεύς μου·
Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβα
λῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν·
Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν πε
ριοχῆς·
Ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς
Ἰδουμαίας· δόξα σοι ὁ θς

ἀπωσάμενος ἡμᾶς·
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν·
Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου·
Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύνα-
μιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώ-
σει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς·
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ πα-
ρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα
ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολί-
ου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη·
Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ
δολίᾳ·
Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλω-
σάν με· Καὶ ἐπολέμησάν
με δωρεάν·
Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλ-
λόν με ἐγὼ δὲ προσηυχόμην·
Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ
ἀντὶ ἀγαθῶν·
Καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσε-
ώς μου·

Κατάστησον ἐπ᾽ αὐτὸν ἁμαρ-
τωλόν·
Καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξι-
ῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ κρίνεσθαι
αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδι-
κασμένος·
Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσ-
θω εἰς ἁμαρτίαν·
Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐ-
τοῦ ὀλίγαι·
Καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ
λάβοι ἕτερος·
Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ὀρφανοί· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
χήρα·
Σαλευόμενοι μεταναστή-
τωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαι-
τησάτωσαν· ἐκβληθή-
τωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων
αὐτῶν· ἐξερευνησάτω δα-
νειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρ-
χει αὐτῷ·
Καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλό-

τριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ·
Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλή-
πτωρ· μηδὲ γενηθήτω οἰ-
κτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ·
Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ
εἰς ἐξολόθρευσιν·
Ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω
τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν π-
ατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυ·
Καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μρς αὐτοῦ
μὴ ἐξαλειφθείη·
Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυ
διαπαντός·
Καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτοῦ·
Ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι
ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἄνον
πένητα καὶ πτωχόν·
Καὶ κατανενυγμένον τῇ καρ-
δίᾳ τοῦ θανατῶσαι·
Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ
ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησε

εὐλογίαν, καὶ μακρυνθή
σεται ἀπ' αὐτοῦ·
Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν
ὡς ἱμάτιον·
Καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς
τὰ ἔγκατα αὐτοῦ·
Καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέ-
οις αὐτοῦ· γενηθήτω αὐτῷ
ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται·
Καὶ ὡσεὶ ζώνην ἣν διαπαντὸς
περιζώννυται·
Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλ-
λόντων με παρὰ κυ·
Καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ
κατὰ τῆς ψυχῆς μου·
Καὶ σὺ κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
Ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πέ-
νης εἰμὶ ἐγώ· καὶ ἡ καρδία μου
τετάρακται ἐντός μου·
Ὡσεὶ σκιὰν ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν
ἀντανῃρέθην· ἐξετινάχθην

ὡσεὶ ἀκρίδες·
Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀ-
πὸ νηστείας·
Καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι'
ἔλαιον· καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνει-
δος αὐτοῖς·
Εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφα-
λὰς αὐτῶν· Βοήθησόν μοι Κύριε
ὁ Θεός μου καὶ σῶσόν με κατὰ
τὸ ἔλεός σου·
Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου
αὕτη καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν·
Καταράσονται αὐτοὶ καὶ σὺ
εὐλογήσεις·
Οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυν-
θήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐ-
φρανθήσεται·
Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλ-
λοντές με ἐντροπήν·
Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡσεὶ δι-
πλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν·
Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφό-
δρα ἐν τῷ στόματί μου·

Καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν· ὅτι παρέστη ἐκ δεξι-
ῶν πένητος·
Τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν διωκόντων
τὴν ψυχήν μου·

ρθ Ψαλμὸς τῷ Δαδ

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου
ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδι-
ον τῶν ποδῶν σου·
Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαπο-
στελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών·
Καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν
ἐχθρῶν σου·
Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμ-
πρότησι τῶν ἁγίων σου·
Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου
ἐγέννησά σε·
Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθή-
σεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶ-
να κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
σεδέκ· Κύριος ἐκ δεξιῶν σου

συνέθλασεν ἐν ἡμέρα ὀρ-
γῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·
Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι πλη-
ρώσει πτώματα·
Συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς
πολλῶν· ἐκ χειμάρρου ἐν
ὁδῷ πίεται·
Διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν:—
+ ἀλληλούϊα +
Ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν ὅ- ρι
λῃ καρδίᾳ μου· ἐν βουλῇ
εὐθέων καὶ συναγωγῇ· μεγά-
λα τὰ ἔργα κυ·
Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ
θελήματα αὐτοῦ·
Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλο-
πρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμα-
σίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων ὁ κς· τροφὴν ἔ-
δωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·

ἅγιος ὁ θ(εὸ)ς ἀποσειων χ(ει)ρος

Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ·
Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε
τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονο
μίαν ἐθνῶν·
Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια
καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι
αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ·
Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πεποιημέναι
ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι·
Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ
αὐτοῦ·
Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα δια
θήκης αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβε
ρὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἀρχὴ σοφίας φόβος κ(υρίο)υ·
Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς
ποιοῦσιν αὐτήν·
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:–

ἀλληλούια:–

ρια

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμε-
νος τὸν κν̄· ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ·
Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται·
Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς
τοῖς εὐθέσιν·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ
δίκαιος· χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰ-
κτείρων καὶ κιχρῶν·
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐ-
τοῦ ἐν κρίσει·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευ-
θήσεται·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔ-
σται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πο-
νηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·
Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπί-
ζειν ἐπὶ κν̄·

ἐστήρικται ἡ καρδία

Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ· οὐ
μὴ φοβηθῇ· ἕως οὗ ἐπίδῃ
ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πέ-
νησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος·
Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται
ἐν δόξῃ· ἁμαρτωλὸς ὄψε-
ται καὶ ὀργισθήσεται·
Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει
καὶ τακήσεται·
λδ Ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπο-
λεῖται· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἀλληλούϊα
ρ̅ι̅β̅ Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ
ὄνομα κυρίου· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος·
Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι
δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
κυρίου· ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη ὁ κύριος·
Ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ·

Τίς ὡς κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν·
ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν·
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν
ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πέ
νητα·

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχό
ντων· μετὰ ἀρχόντων λαοῦ
αὐτοῦ·
Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ
μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομέ
νην· ἀλληλούϊα·
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου· ριγ
οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβά ζ
ρου·
Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ·
Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν·
ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ
ὀπίσω· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν
ὡσεὶ κριοί·
Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προ
βάτων·

ε Δεήθην ὀρθρον καιρου

Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες·
Καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἀνεστράφης εἰς
τὰ ὀπίσω·
Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ
κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία
προβάτων·
Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύ-
θη ἡ γῆ· ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ Ἰακώβ·
Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς
λίμνας ὑδάτων·
Καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς
ὑδάτων· μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν·
Ps. 115 Ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν·
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀλη-
θείᾳ σου· μήποτε εἴπω-
σι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν·
Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλη-
σεν ἐποίησε·
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων·

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσου-
σιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄ-
ψονται·
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται·
Ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθή-
σονται· χεῖρας ἔχουσι καὶ
οὐ ψηλαφήσουσι·
Πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπα-
τήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν
ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποι-
οῦντες αὐτά·
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες
ἐπ' αὐτοῖς· οἶκος ἰσλ ἤλπι-
σεν ἐπὶ κν· βοηθὸς καὶ ὑπε-
ρασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν·
Οἶκος ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κν·
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
αὐτῶν ἐστι·
Οἱ φοβούμενοι τὸν κν ἤλπι-
σαν ἐπὶ κν· βοηθὸς καὶ ὑ-
περασπιστὴς αὐτῶν ἐστι·
Κς μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν

ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ·
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών·
Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν
κν̄·
Τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων·
Προσθείη κς̄ ἐφ' ὑμᾶς·
Ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν·
Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κῳ̄·
Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κῳ̄·
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀνθρώπων· οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέ
σουσί σε κε̄·
Οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνον
τες εἰς ᾅδου·
Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογή
σομεν τὸν κν̄ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος :-

Ἀλληλούια

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κς̄
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·
Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐ

τι καλέσομαι·
Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου·
κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με·
θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον καὶ
τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην·
Ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου·
Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος
ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ·
Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κ̅ς·
ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με·
ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν
ἀνάπαυσίν σου·
Ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε·
Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου
ἐκ θανάτου·
Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δα-
κρύων καὶ τοὺς πόδας μου
ἀπὸ ὀλισθήματος·
Εὐαρεστήσω ἐνώπιον
χώρᾳ ζώντων

ἐπίστευσα
ἐγὼ δὲ ἐ

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει
μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης·
Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ πε
ρὶ πάντων ὧν ἀνταπέδω
κέ μοι· ποτήριον σωτηρίου
λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυ
ρίου ἐπικαλέσομαι·
Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώ
σω ἐναντίον παντὸς τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ·
Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνα
τος τῶν ὁσίων αὐτοῦ·
Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός
Ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς
παιδίσκης σου·
Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου·
ι θύσω θυσίαν αἰνέσεως·
τι ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέ

ου τῷ κυρίῳ ἀπο
τίον παντὸς
ῦ· ἐν αὐλαῖς
σου Ἱερουσαλήμ·

ἀλληλούια

Αἰνεῖτε τὸν κ(ύριο)ν πάντα τὰ ἔ- ρις
θνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάν-
τες οἱ λαοί·
Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς·
Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κ(υρίο)υ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα:- ἀλληλούια:-
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κ(υρί)ῳ ὅτι ἀ- ριζ
γαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ·
Εἰπάτω δὴ οἶκος ἰ(σρα)ὴλ ὅτι ἀ-
γαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρὼν
ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν κ(ύριο)ν ὅτι ἀγα-
θός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ·
Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσά-
μην τὸν κ(ύριο)ν καὶ ἐπήκουσέν

εἰς πλατυσμόν·
Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβη-
θήσομαι· τί ποιήσει μοι
ἄνθρωπος· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κἀ-
γὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου·
Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον,
ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον·
Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ
ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι·
Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με·
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς·
Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν
με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυ-
νάμην αὐτούς·
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισ-
σαι κηρίον· καὶ ἐξεκαύθη-
σαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις·
Καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνά-
μην αὐτούς·
Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν·
Καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου·
Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου

ὁ κ(ύριο)ς, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας
ἐν σκηναῖς δικαίων·
Δεξιὰ κ(υρίο)υ ἐποίησε δύναμιν·
Δεξιὰ κ(υρίο)υ ὕψωσέ με·
Δεξιὰ κ(υρίο)υ ἐποίησε δύναμιν·
Οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζή-
σομαι καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔρ-
γα κ(υρίο)υ· παιδεύων ἐπαίδευ-
σέ με ὁ κ(ύριο)ς, τῷ δὲ θανάτῳ
οὐ παρέδωκέ με·

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιο-
σύνης·
Εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομο-
λογήσομαι τῷ κ(υρί)ῳ·
Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κ(υρίο)υ, δίκαιοι
εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ·
Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπ-
ήκουσάς μου· καὶ ἐγένου
μοι εἰς σωτηρίαν·
Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη·
Καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν·
Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν
ὁ κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ·
Ὦ κύριε σῶσον δή· ὦ κύριε εὐόδω-
σον δή·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυρίου·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου
κυρίου· θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς
πυκάζουσιν ἕως τῶν κε-
ράτων τοῦ θυσιαστηρίου·
Θεός μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογή-
σομαί σοι·
Θεός μου εἶ σὺ καὶ ὑψώσω σε·
Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπή-
κουσάς μου καὶ ἐγένου μοι
εἰς σωτηρίαν· ἐξομολογεῖσθε
τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:~

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΡΙΗ

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ
οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου·
Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν·
Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐ
τοῦ ἐπορεύθησαν·
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς
σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα·
Ὄφελον κατευθυνθείησαν
αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασ
θαι τὰ δικαιώματά σου·
Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ
με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας
τὰς ἐντολάς σου·
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύ
τητι καρδίας ἐν τῷ μεμα
θηκέναι με τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου·
Τὰ δικαιώματά σου φυλά
ξω· μή με ἐγκαταλίπῃς

ἕως σφόδρα·
Ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτε-
ρος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ
φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου·
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζή-
τησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀ-
πὸ τῶν ἐντολῶν σου·
Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα
τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ
ἁμάρτω σοι·
Εὐλογητὸς εἶ κύριε· δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου·
Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγει-
λα πάντα τὰ κρίματα τοῦ
στόματός σου·
Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων
σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παν-
τὶ πλούτῳ·
Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδο-
λεσχήσω καὶ κατανοήσω
τὰς ὁδούς σου·
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου με-
λετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι

τῶν λόγων σου·
Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ
σου ζήσομαι καὶ φυλάξω
τοὺς λόγους σου·
Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου καὶ κατανοήσω
τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου·
Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ·
μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
τὰς ἐντολάς σου·
Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου
τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίμα-
τά σου ἐν παντὶ καιρῷ·
Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις
ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνον-
τες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου·
Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ
ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρ-
τύριά σου ἐξεζήτησα·
Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες
καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν·
ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσ-
χει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου·

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου με
λέτη μου ἐστί· καὶ αἱ συμβου
λίαι μου τὰ δικαιώματά σου·
Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυ
χή μου ζῆσόν με κατὰ τὸν
λόγον σου·
Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ
ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου·
Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συ
νέτισόν με καὶ ἀδολεσχή
σω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου·
Ἐμύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ
ἀκηδίας, βεβαίωσόν με
ἐν τοῖς λόγοις σου·
Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον
ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου
ἐλέησόν με·
Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην
τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελα
θόμην·
Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις
σου κύριε μή με καταισχύνης·

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον
ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρ
δίαν μου·
Νομοθέτησόν μοι κε τὴν ὁ
δὸν τῶν δικαιωμάτων σου·
ϗ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός·
Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνή
σω τὸν νόμον σου· καὶ φυλά
ξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ
τῶν ἐντολῶν σου· ὅτι αὐτὴν
ἠθέλησα·
Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς
τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς
πλεονεξίας·
Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς
μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότη
τα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με·
Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λό
γιόν σου εἰς τὸν φόβον σου·
Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου
ὃν ὑπώπτευσα ὅτι τὰ κρί
ματά σου χρηστά·

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντο
λάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ζῆσόν με.
Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου
κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λό
γον σου.
Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀ
νειδίζουσί με λόγον, ὅτι ἤλ
πισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόμα
τός μου λόγον ἀληθείας ἕως
σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρί
μασί σου ἐπήλπισα.
Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου δι
απαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσ
μῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξε
ζήτησα.
Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρί
οις σου ἐναντίον βασιλέων
καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.
Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντο

λάς σου ἃς ἠγάπησα σφό
δρα· καὶ ἦρα τὰς χεῖράς
μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου
ἃς ἠγάπησα· καὶ ἠδολέσχουν
ἐν τοῖς δικαιώμασί σου:
Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ
δούλῳ σου ᾧ ἐπήλπι
σάς με·
Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν
τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ
λόγιόν σου ἔζησέ με·
Ὑπερήφανοι παρηνόμουν
ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ
νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα·
Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου
ἀπ' αἰῶνος κε καὶ παρεκλήθην·
Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ
ἁμαρτωλῶν τῶν καταλιμπανόντων τὸν νόμον σου·
Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώ
ματά σου ἐν τόπῳ παροικί
ας μου·
Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνό

ματός σου κε· καὶ ἐφύλα
ξα τὸν νόμον σου·
Αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δι
καιώματά σου ἐξεζήτησα·
Μερίς μου εἶ κε εἶπα τοῦ φυ
λάξασθαι τὸν νόμον σου·
Ἐδεήθην τοῦ προσώπου
σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέ
ησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου·
Διελογισάμην τὰς ὁδούς
σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πό
δας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου·
Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταρά
χθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς
ἐντολάς σου·
Σχοινία ἁμαρτωλῶν περι
επλάκησάν μοι· καὶ τοῦ νό
μου σου οὐκ ἐπελαθόμην·
Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην
τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐ
πὶ τὰ κρίματα τῆς δικαι
οσύνης σου·
Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν

αχ

αχπα

φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλα-
σόντων τὰς ἐντολάς σου· τοῦ
ἐλέους σου κε, πλήρης ἡ γῆ·
τὰ δικαιώματά σου, δίδαξόν με·
χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ
δούλου σου, κε κατὰ τὸν λόγον σου·
χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ
γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς
ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα· πρὸ
τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλη-
μμέλησα· διὰ τοῦτο, τὸ λό-
γιόν σου ἐφύλαξα· χρηστὸς εἶ
σὺ κε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου· ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία
ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, ἐξερευνήσω τὰς
ἐντολάς σου· ἐτυρώθη

αχπα — ἐν μηνὶ μαΐου — δ — ἔγραψα ἐγὼ θε
όδωρος οἰκονόμος ἐκ πόλεως ῥώμης· καὶ καλό
τυχος ὁ ποῦ ἔγραψε τοῦτο τὸ ψαλτήριον καὶ ἐ
χ(ριστὸ)ς τὴν μνήμην αἰώνιον —

13 τὸ ψάλλειν καρδία αὐτῶν· ἐγὼ
03 δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέ-
3π χ παράδειγμα τησα· ἀγαθόν μοι ὅτι ἐ-
ταπείνωσάς με, ὅπως
ἂν μάθω τὰ δικαιώματά
σου· ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ
στόματός σου· ὑπὲρ χιλιά-
δας χρυσίου καὶ ἀργυρίου·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔ-
πλασάν με· συνέτισόν με,
καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς
σου· οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με,
καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς
λόγους σου ἐπήλπισα· ἔγνων κύριε,
ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου,
καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με· γενηθήτω
δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ
τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου· ἐλθέτωσάν μοι

οἱ οἰκτιρ-

ἐν τῇ ταπεινώσει μου·
Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθω-
μαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅ-
τι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με·
Σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα·
Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ
τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύρι-
ά σου συνῆκα·
Πάσης συντελείας εἶδον πέ-
ρας πλατεῖα ἡ ἐντολή σου
σφόδρα·
Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύ-
ριε ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου
ἐστίν·
Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφι-
σάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν·
Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκον-
τάς με συνῆκα· ὅτι τὰ μαρ-
τύριά σου μελέτη μου ἐστίν·
Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα·
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτη-
σα·

[illegible]ς ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώ-
λυσα τοὺς πόδας μου· ὅπως
ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου·
Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐ-
ξέκλινα ὅτι σὺ ἐνομοθέτη-
σάς με·
Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ
λόγιά σου· ὑπὲρ μέλι τῷ στόμα-
τί μου·
Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα·
διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁ-
δὸν ἀδικίας·
Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ λόγος
σου· καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου·
Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασ-
θαι τὰ κρίματα τῆς δικαιο-
σύνης σου·
Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
κε· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου·
Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐ-
δόκησον δὴ κε· καὶ τὰ κρίμα-
τά σου δίδαξόν με·
Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου δι

ἀπαρτος, καὶ τοῦ νόμου σου οὐ
κ' ἐπελαθόμην·
Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι·
καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλα-
νήθην·
Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά
σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι ἀγαλλίαμα
τῆς καρδίας μου εἰσίν·
Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποι-
ῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς
τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν·
Παρανόμους ἐμίσησα· τὸν δὲ
νόμον σου ἠγάπησα· βοηθός
μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ·
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα·
Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευό-
μενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντο-
λὰς τοῦ Θεοῦ μου·
Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου
καὶ ζήσομαι· καὶ μὴ καταισ-
χύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκί-
ας μου·
Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι

καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαι
ώμασί σου διαπαντός·
Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦν
τας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων
σου· ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμη
μα αὐτῶν·
Παραβαίνοντας ἐλογισάμην
πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπη
σα τὰ μαρτύριά σου·
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου
τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν
κριμάτων σου ἐφοβήθην·
Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιο
σύνην· μὴ παραδῷς με τοῖς
ἀδικοῦσί με·
Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀ
γαθόν· μὴ συκοφαντησάτω
σάν με ὑπερήφανοι·
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς
τὸ σωτήριόν σου· καὶ εἰς τὸ λόγιον
τῆς δικαιοσύνης σου·
Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κα

τὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην· πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα· ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. ΣΤΑΣΙΣ

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύ-
θυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου· καὶ
μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶ-
σα ἀνομία·
Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαν-
τίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς
ἐντολάς σου·
Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφα-
νον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ
δίδαξόν με τὰ δικαιώμα-
τά σου·
Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν
οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπεὶ οὐκ ἐφύ-
λαξα τὸν νόμον σου·
Δίκαιος εἶ κ(ύρι)ε καὶ εὐθεῖς αἱ κρί-
σεις σου· ἐνετείλω δικαιοσύ-
νην τὰ μαρτύριά σου· καὶ ἀ-
λήθειαν σφόδρα·
Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου ὅτι ἐ-
πελάθοντο τῶν λόγων σου
οἱ ἐχθροί μου·
Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου
σφόδρα· καὶ ὁ δοῦλός σου ἠ-

γάπησεν αὐτό·
Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδε-
νωμένος· τὰ δικαιώματά
σου οὐκ ἐπελαθόμην·
Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ νόμος
σου ἀλήθεια·
Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με
αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου·
Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου
εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν
με καὶ ζήσομαι·
Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐπάκουσόν μου κύριε τὰ δικαι-
ώματά σου ἐκζητήσω·
Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύριά σου·
Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ
ἐκέκραξα· εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα·
Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί
μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελε-
τᾶν τὰ λόγιά σου·

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κα-
τὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ κρί-
μα σου ζῆσόν με·
Προσήγγισαν οἱ καταδιώκον-
τές με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ
νόμου σου ἐμακρύνθησαν·
Ἐγγὺς εἶ σὺ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ὁ-
δοί σου ἀλήθεια·
Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρ-
τυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να ἐθεμελίωσας αὐτά·
Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐ-
ξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου
σου οὐκ ἐπελαθόμην·
Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύ-
τρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου
ζῆσόν με·
Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία·
ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ
ἐξεζήτησαν·
Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε·
κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με·
Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με

καὶ θλίβοντές με ἐκ τῶν
μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
Εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξε
τηκόμην ὅτι τὰ λόγιά σου
οὐκ ἐφυλάξαντο.
Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγά
πησα κε· ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆ
σόν με.
Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια·
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δω
ρεάν· καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου
ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λό
γιά σου ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλ
λα πολλά.
Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδε
λυξάμην· τὸν δὲ νόμον σου
ἠγάπησα.
Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά
σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δι
καιοσύνης σου.

ἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι
τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς σκάνδαλον.
Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κε
καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρ
τύριά σου. καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα.
Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ
τὰ μαρτύριά σου· ὅτι πᾶ
σαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κε.
Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώ
πιόν σου κε· κατὰ τὸ λόγιόν
σου συνέτισόν με.
Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώ
πιόν σου κε· κατὰ τὸ λόγι
όν σου ῥῦσαί με.
Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου
ὕμνον· ὅταν διδάξῃς με τὰ
δικαιώματά σου.
Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λό
γιά σου· ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντο
λαί σου δικαιοσύνη.

Γενηθήτω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί
με· ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρε
τισάμην·
Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κε·
καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι·
Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει
σε· καὶ τὰ κρίματά σου βο
ηθήσει μοι·
Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπ
ολωλός· ζήτησον τὸν δοῦ
λόν σου· ὅτι τὰς ἐντολάς σου Δ΄ Κα ΙΒ
οὐκ ἐπελαθόμην:-
120. :ᾨδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:-
Πρὸς κν ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐ ρθ
κέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου· ζ
Κε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χει
λέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσ 3
σης δολίας·
Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθεί
η σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν·
Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονη
μένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς
ἐρημικοῖς· Οἴμοι ὅτι ἡ πα

ὅλως

νο [illegible] ρου ι μετα [illegible]
[illegible] μονα μ [illegible] κλ
ρω [illegible] ρκη [illegible]
Γ λ [illegible] ρχ κη [illegible]
[illegible] ματωριαι [illegible]
[illegible] ρηνηρη [illegible] ρειρ [illegible] ικο
Θ [illegible] λα [illegible] ουσιπολιν
ω [illegible] ριαν·

ωδη τ [illegible]

Η ο [illegible] ο [illegible]
ορη [illegible]
ιον [illegible]
ποι [illegible] ρημ
[illegible] ηρ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Κ [illegible] ζ [illegible] κ [illegible]
[illegible] χειρα [illegible]
Η [illegible] ελιος ου συ [illegible] κ [illegible]
[illegible] ηρ [illegible]
Υ [illegible] φυλ [illegible] ζει [illegible]

πη

ιο

αιωιαση

ωργΐη

ν σαις

σθμ

σημ του

τουθ

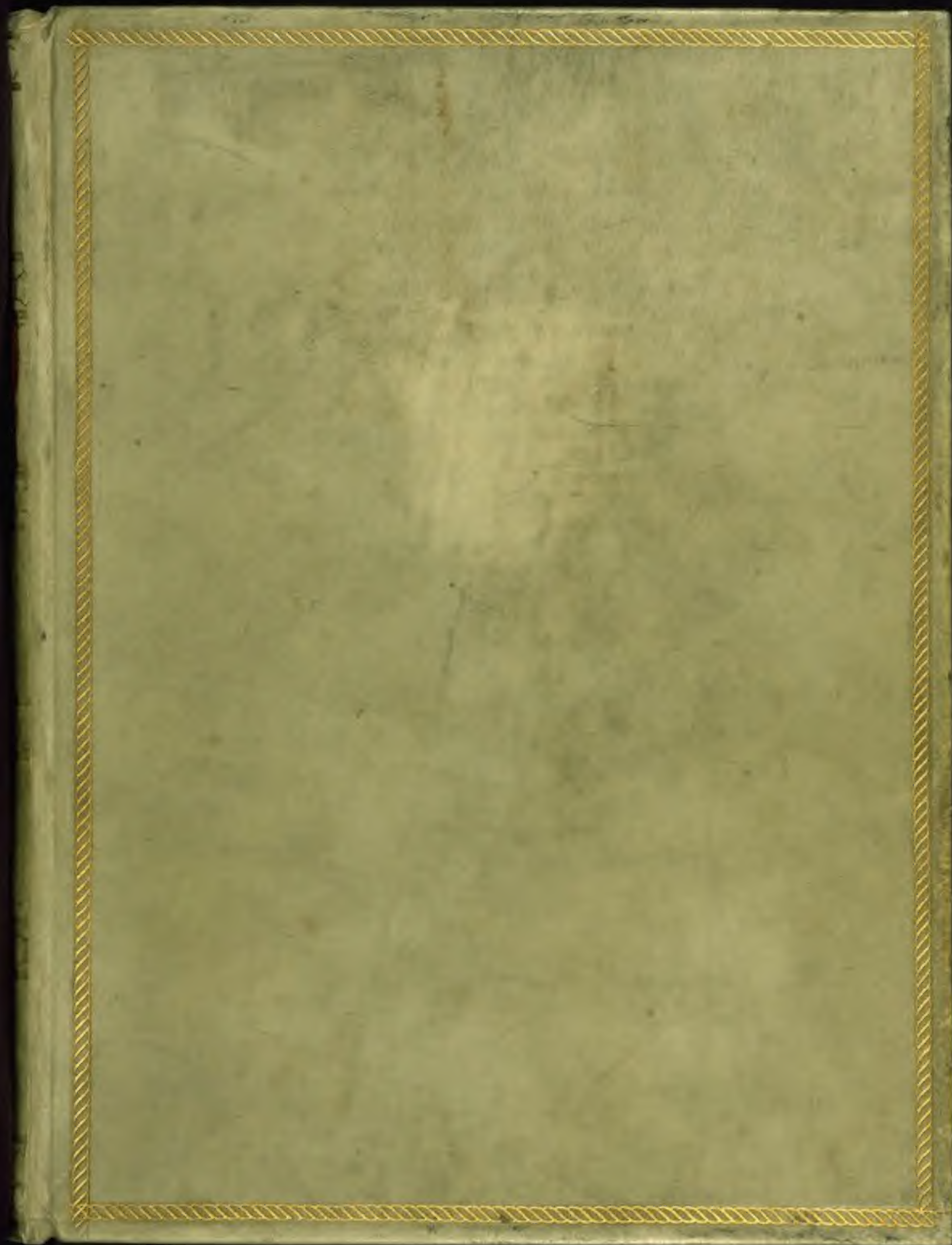
ιωασαφ

Φ

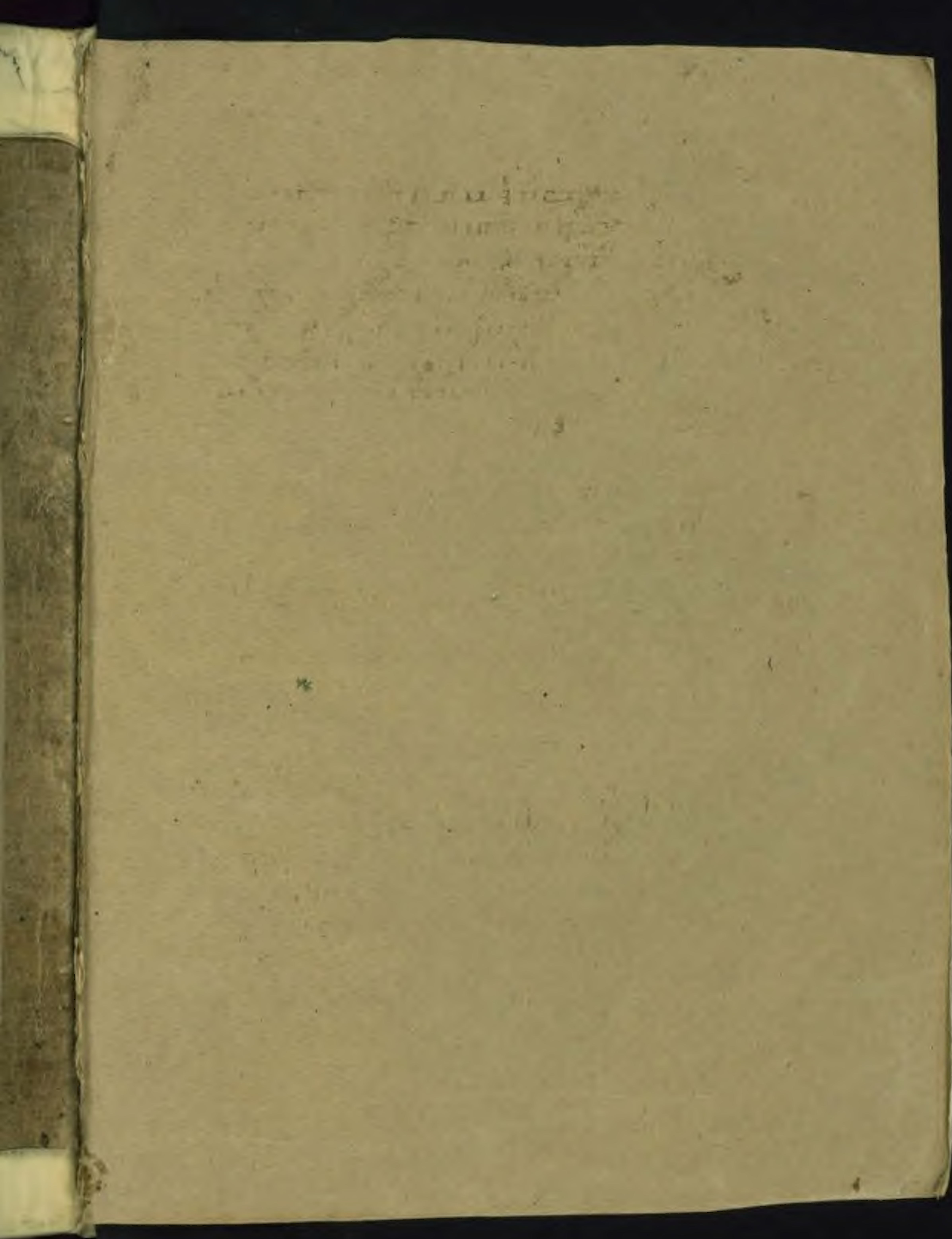

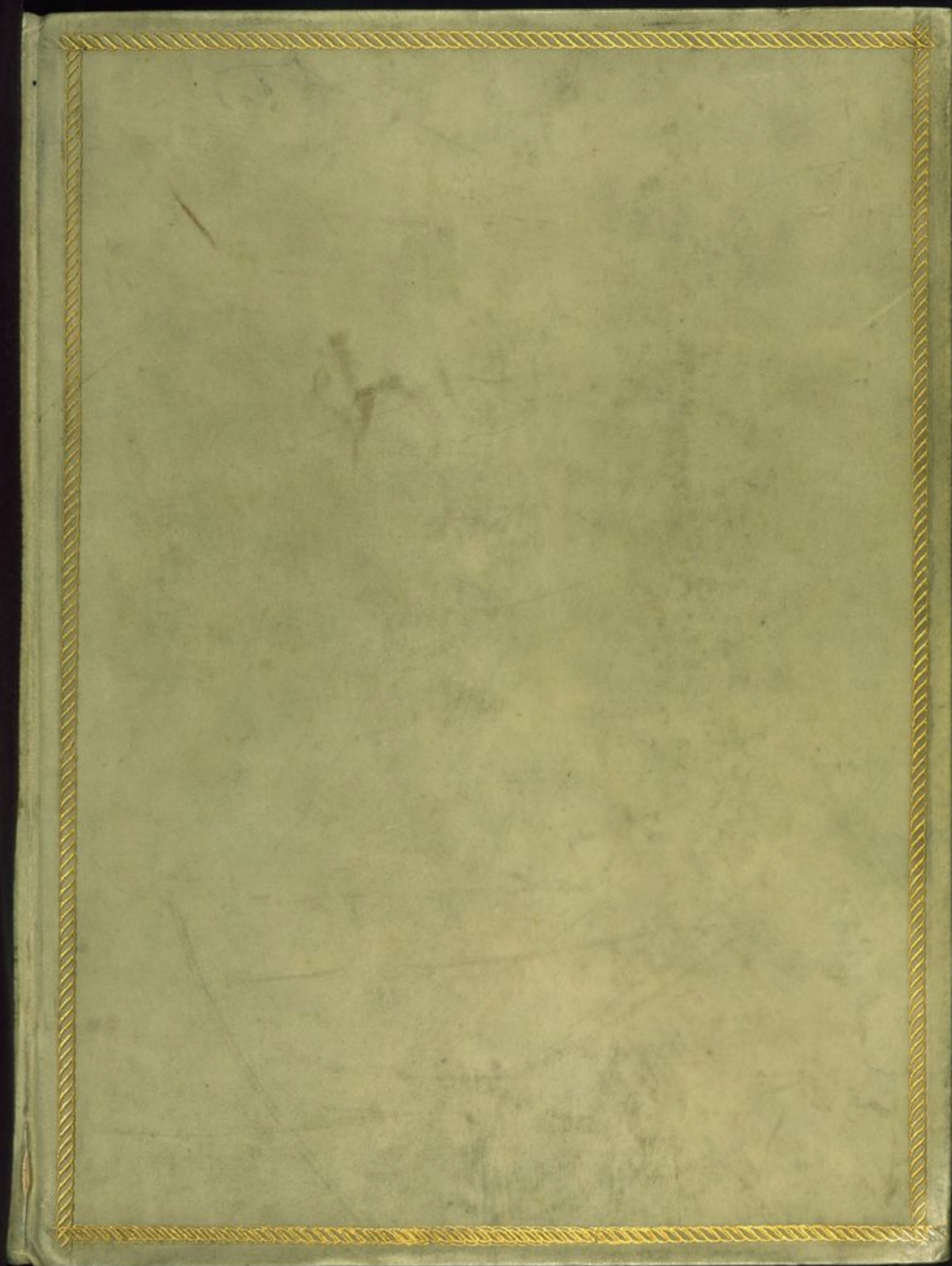
καιαρ
Ερημερα
τον θ(εο)ν
ταις χαι
την ωνασ
απιμημα
ηψυχη
του θ(εο)υ
ηδοξ
ος το πνα
προ και
ται
κωφ
στ

ποδα
ιω ποδας μου
μη̇ν τοσις
Η
Τ
Τ
α'

u. a. 2. 840.
1
A.
LA VERTU EST
LA SEULE
NOBLESSE
319

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ
ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

